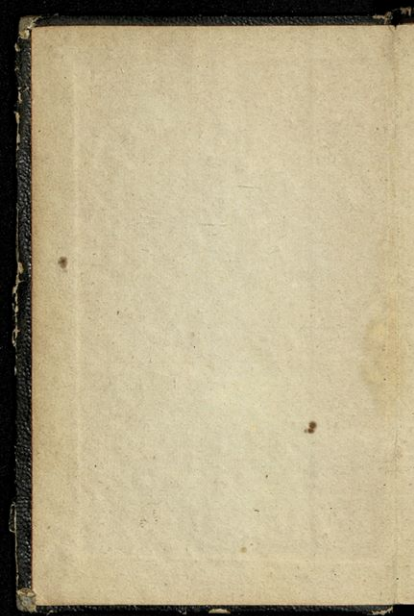

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110439

J. E. Deallo

Providendi Infirmos.

Juxta

Rituale Romano Salisburgense.

Editio nova.

Klagenfurti

Typis et sumptibus Joan. & Frid. Leon.
1871.

110439 **APPROBATIO.**

Vidimus opusculum hoc, cui titulus:
„Ordo providendi infirmos“ in usum
animarum curatorum latino, germanico
et slavico idiomate accomodatum, atque
proinde, ut typis mandari queat, hisce
approbamus. In quorum fidem prae-
sentes Consistorialium Nostrorum sub-
scriptione et sigilli episcopalis sub
impressione jussimus communiri. Datae
in Residentia Episcopali Gurcensi
Klagenfurti die 7. Junii 1832.

Ad mandatum Celsissimi et Reveren-
dissimi D. D. Ordinarii.

J. Mich. Achatz,

Canonicus Capituli Cathedralis Gurcensis et
Cons. Episcop. Director.

Laurentius Wellwich,

SS. Theolog. Dr. For. Consiliarius Eccles
Cancelarius Epis. et Canonicus Strassburgensis.

110439

ORDO

Sacramentum Poenitentiae, Communionis et extremae Unctionis infirmis simul administrandi.

Sacerdos ingrediens locum infirmi dicat:

Pax huic domui. R. Et omnibus habitantibus in ea.

Deponat Sacramentum super mensam, corporali supposito. Adoret genuflexus, omnibus in genua procumbentibus. Aspergat aqua benedicta infirmum et cubiculum in modum crucis, dicens Antiphonam;

Asperges me Domine hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

Gloria Patri etc. Sicut erat etc.

Asperges me Domine hyssopo, et mundabor, lavabis me, et super nivem dealbabor.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s .

Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus,

et mittere digneris sanctum Angelum tuum de coelis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Hic pro opportunitate dici possunt orationes aliquae lingua vernacula ex infra in appendice positis.

His dictis, accedat ad infirmum, et de gratia hujus divinae visitationis eum admoneat. — Si nondum confessus, aut iterum confessurus sit, omnibus exire jussis, eum ad confessionem disponat.

O r d o

excipiendi infirmi Confessionem.

Facta congruenti exhortatione, cum aegrotto, si prudentia suaserit, preces quasdam persolvat. — Infirmo ad confessionem bene disposito benedictionem impertiat, dicens :

Dominus sit in corde tuo, et in labiis tuis, ut digne et competenter confitearis peccata tua, in nomine Patris, et **F**i **†** li et Spiritus sancti. Amen.

Confessionem attente audiat; — aegrotum in cognoscendis et recensendis peccatis adjuvet, et si necessarium censeat, ad confessionem generalem disponat.

Finita confessione inquiret: an iniqua bona possideat, aut occulta debita habeat? — an illatae injuriae, calumniae, vel inimicitiae sit reus, aut voto quopiam obstrictus? — Profitentem de necessaria restitutione et reconciliatione paterna caritate hortetur.

His rite dispositis pro aegrotantis conditione et peccatorum gravitate ei salutarem poenitentiam injungat.

Demum illum absolvat, dicens:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis perducatur te ad vitam aeternam. Amen.

Dextera versus poenitentem elevata:

Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens et misericors Dominus. Amen.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat, et ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis (pro sacerdote: suspensionis) et interdicti, in quantum possum, et tu indiges. Deinde ego te absolvo a peccatis tuis, in nomine Patris † et Filii et Spiritus sancti. Amen.

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita beatae Mariae Virginis, et omnium Sanctorum, et quidquid boni feceris, et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiae, et praemium vitae aeternae. Amen.

Urgente aliqua necessitate, in periculo mortis dicere poterit:

Ego te absolvo ab omnibus censuris et peccatis, in nomine Patris † etc.

Peracta absolutione pro circumstantiis infirmum ad affectus doloris, propositi, et perfecti amoris excitet, et ad dignam communionem praeparet.

Signo campanulae caeteros intromittat, eosque hortetur, ut pro infirmo orent; et si fieri potest, cum eis opportunas preces vulgari sermone recitet.

O r d o
ministrandi infirmis S. Com-
munionem.

Minister, aut illo deficiente,
 ipse Sacerdos dicat:

Confiteor etc.

Sacerdos interim discooperit
 pyxidem, et dicto: Confiteor,
 facta genuflexione, subjungat
 absolutionem dicens:

Misereatur etc. Indulgen-
tiam † etc.

Genuflexione facta accipit
 ss. Sacramentum de vasculo, et
 supposito corporali, aut vasculo
 ipso, ostendat illud infirmo, di-
 cens lingua vernacula:

Ecce Agnus Dei, qui tollit
peccata mundi. Domine non

sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

Quae verba, ter repetita etiam infirmus saltem voce submissa semel dicat lingua vernacula.

Sacerdos dans ss. Eucharistiam infirmo per modum viatici si probabile, quod eam non amplius sumere poterit, dicat:

Accipe frater (soror) viaticum Corporis Domini nostri Jesu + Christi, qui te custodiat ab hoste maligno, et perducatur in vitam aeternam. Amen.

Quando non per modum viatici, dicat modo ordinario:

Corpus Domini nostri Jesu + Christi custodiat animam tuam in vitam aeternam. Amen.

Quod si mors immineat et periculum sit in mora, tunc dicto **Misereatur etc.** praedictis precibus omnibus aut ex parte omissis, statim viaticum praebetur.

Postea Sacerdos mundet digitos purificatorio, et ipse genuflexus dicat:

O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis ejus, mens impletur gratia, et futurae gloriae nobis pignus datur.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac famulum tuum
(— am).

R. Deus meus sperantem in te.

V. Mitte ei auxilium de Sancto.

R. Et te Sion tuere eum (eam).

V. Esto ei Domine turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s .

Domine sancte Pater omnipotens aeterne Deus, te fideliter deprecamur, ut accipienti fratri nostro (sorori nostrae) sacrosanctum Corpus Domini nostri Jesu Christi Filii tui, tam corpori quam animae prosit ad remedium sempiternum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Oremus.

Protege Domine hunc famulum tuum (famulam tuam) subsidiis pacis, et B. Mariae V. patrociniis confidentem a cunctis hostibus redde securum (securam).

Omnipotens sempiterne Deus, salus aeterna credentium, exaudi nos pro famulo tuo (famula tua) misericordiae tuae implorantes auxilium, ut reddita sibi sanitate, in Ecclesia tua gratiarum tibi referat actiones. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, etc.

Hic pro opportunitate dici possunt etiam orationes vernaculae, vel cum aegroto, aut cum

circumstantibus pro illo, ut in
appendice habentur.

His expletis, si danda est
unctio extrema, accedat ad
aegrotum, et suavi modo eum
ad excipiendam illam disponat.

O r d o

ministrandi infirmis s. extre-
mam Uctionem cum prae-
cedentibus conjunctim.

Ante unctionem moneat ad-
stantes, ut pro infirmo orent,
tunc pro loco, tempore et ad-
stantium numero, et qualitate
recitet saltem Psalmum ex duo-
bus sequentibus unum, cum
Litaniis consuetis, infra positis,
lingua vernacula.

Antiphona. Ne reminiscaris.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus: secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas, cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexi-

sti: incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam: et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua: et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus
Deus, Deus salutis meae: et
exultabit lingua mea justitiam
tuam.

Domine, labia mea aperies;
et os meum annuntiabit laudem
tuam.

Quoniam si voluisses sacri-
ficium, dedissem utique: holo-
caustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus con-
tribulatus: cor contritum, et
humiliatum Deus non despicias.

Benigne fac Domine in bona
voluntate tua Sion: ut aedifi-
centur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium
justitiae, oblationes et holocau-
sta: tunc imponent super altare
tuum vitulos.

Gloria Patri etc. Sicut erat etc.

Antiph. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Tunc dicuntur Litaniae consuetae pro aegrotis lingua vernacula, ut infra in appendice.

His peractis accedat ad infirmum, et extensa dextera, faciat ter signum crucis super eum, dicens:

In nomine Pa + tris, et Fi +
 lii, et Spiritus + sancti, extin-
 guatur in te omnis virtus
 diaboli, per impositionem ma-
 num nostrarum, et per invo-
 cationem omnium sanctorum
 Angelorum, Archangelorum,
 Patriarcharum, Prophetarum,
 Apostolorum, Martyrum, Con-
 fessorum, Virginum atque om-
 nium Sanctorum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba in hunc modum:

Ad Oculos.

Per istam sanctam † unctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus, quidquid deliquisti per visum. Amen.

Post quamlibet unctionem tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, et in vase mundo reponat, quae postea comburantur, cineresque, si fieri possit, in Sacrarium projiciantur.

Ad Aures.

Per istam sanctam † unctio-
nem, et suam piissimam mise-
ricordiam, indulgeat tibi Domi-
nus, quidquid deliquisti per
auditum. Amen.

Ad Nares.

Per istam sanctam † unctio-
nem, et suam piissimam mise-
ricordiam, indulgeat tibi Do-
minus, quidquid deliquisti per
odoratum. Amen.

Ad os compressis labiis.

Per istam sanctam † unctio-
nem, et suam piissimam mise-
ricordiam, indulgeat tibi Do-
minus, quidquid deliquisti per
gustum et locutionem. Amen.

Ad manus.

Per istam sanctam † unctio-
nem, et suam piissimam mise-
ricordiam, indulgeat tibi Do-
minus, quidquid deliquisti per
tactum. Amen.

**Sacerdotibus manus non in-
terius, sed exterius inunguntur.**

Ad Pedes.

Per istam sanctam † unctio-
nem, et suam piissimam mise-
ricordiam, indulgeat tibi Do-
minus, quidquid deliquisti per
gressum. Amen.

Ad Lumbos, sive Renes.

Per istam sanctam † unctio-
nem, et suam piissimam mise-
ricordiam, indulgeat tibi Do-

minus, quidquid deliquisti per
lumborum delectationem. Amen.

**Haec unctio ultima omittitur
semper in foeminis, et etiam
in viris pro ratione circumstan-
tiarum; et in unctione pedum
loco superioris formulae dicitur:**

**Per istam sanctam unctio-
nem † et suam piissimam mise-
cordiam indulgeat tibi Dominus,
quidquid per gressum et lum-
borum delectationem deliquisti.
Amen.**

**Quibus peractis, et digitis
ablutis, dicit:**

**Kyrie eleison. Christo eleison.
Kyrie eleison. Pater noster etc.**

**V. Et ne nos inducas in tenta-
tionem.**

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum (salvam) fac servum
tuum (famulam tuam).

R. Deus meus sperantem in te.

V. Mitte ei auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere eum (eam).

V. Esto ei Domine turris forti-
tudinis.

R. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in eo
(ea).

R. Et filius iniquitatis non ap-
ponat nocere ei.

V. Domine exaudi orationem
meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O r e m u s .

Domine Deus, qui per Apo-
stolum tuum Jacobum locutus

es: Infirmatur quis in vobis, inducat presbyteros Ecclesiae et orent super eum; ungentes eum Oleo in nomine Domini, et oratio fidei salvabit infirmum, et alleviabit eum Dominus, et si in peccatis sit, remittentur ei: cura, quaesumus, Redemptor noster, gratia sancti Spiritus languores istius infirmi (—ae), ejusque sana vulnera, et dimitte peccata, atque dolores cunctos mentis et corporis ab eo (ea) expelle, plenamque interius et exterius sanitatem misericorditer redde, ut ope misericordiae tuae restitutus (—ta) ad pristina reparetur officia. Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas, Deus in saecula saeculorum. Amen.

Oremus.

Respice, quaesumus Domine, famulum (—am) tuum (—am) **N.** in infirmitate sui corporis fatiscentem, et animam refove quam creasti: ut castigationibus emendatus (—ta), se tua sentiat medicina salvatum (—am). Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, qui benedictionis tuae gratiam aegris infundendo corporibus, facturam tuam multiplici pietate custodis, ad invocationem tui nominis benignus assiste, ut famulum (—am) tuum (—am) ab aegritudine liberatum (—am)

et sanitate donatum (—am) dextera tua erigas, virtute confirmes, potestate tuearis, atque Ecclesiae tuae sanctae cum omni desiderata prosperitate restituas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde assumpta imagine s. Crucis facit super infirmum sequentes benedictiones, dicens:

Dominus noster Jesus Christus apud te sit, ut te de † fendat; intra te sit, ut te refi † ciat; circa te sit, ut te con † servet; ante te sit, ut te de † ducat; post te sit, ut te con † fortet; super te sit, ut te undique muniat et benedi † cat. Spiritus sanctus descendat, et maneat super te. Amen.

V. Propitietur Dominus cunctis iniquitatibus tuis.

R. Amen.

V. Et sanet omnes languores tuos.

R. Amen.

V. Redimatque de interitu vitam tuam.

R. Amen.

Et faciat in omnibus bonis desiderium tuum, qui solus in Trinitate unus Deus vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

Pax tecum.

Postea extendat dexteram vel, si commode potest, tangat caput ipsius infirmi, dicendo:

Sanet te Deus Pater, qui te creavit in carne. Sanet te Filius, qui pro te passus est in cruce. Sanet te Spiritus sanctus, qui tibi infusus est in baptismo.

Sancta et laudabilis Trinitas, unus Deus, gratiam suam ad profectum salutis animae et corporis in te augeat, et ab omni malo te liberet, ac in bono jugiter conservet. Qui vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

Hic preces quaedam lingua vernacula, si consultum videtur, ex appendice adduci possunt.

Ad extremum, pro personae qualitate, salutaria monita breviter praebeantur, prouti necessarium fore videbitur. —

Quibus finitis infirmus aqua benedicta aspergatur. Si altera particula ss. Sacramenti super fuerit, facta genuflexione ei benedictio impertiatur, et consuetas orationes recitans discedat Sacerdos.

O r d o

**ministrandi Sacramentum extre-
mae Uctionis separatim.**

Cum perventum fuerit ad locum infirmi, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

Pax huic domui. **R.** Et omnibus habitantibus in ea.

Deposito s. Oleo super mensa, superpelliceo, stolaque violacea indutus **Crucem** aegroti deosculandam porrigat: — aqua benedicta aspergat, dicens:

Asperges me, etc. ut supra

Competenti admonitione facta, si aegrotus confiteri voluerit, audiat illum: ut supra notatur.

Postea stans versus aegrotum dicat:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domine.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Introeat, Domine Jesu Christe, domum hanc sub nostrae humilitatis ingressu, aeterna felicitas, divina prosperitas, serena laetitia, caritas fructuosa, sanitas sempiterna; effugiat ex hoc loco accessus daemonum; adsint Angeli pacis, domumque hanc deserat omnis maligna discordia. Magnifica, Domine, super nos nomen sanctum tuum, et benedic nostrae conversationi, sanctifica nostrae humilitatis ingres-

sum: qui sanctus et pius es,
 et permanes cum Patre, et
 Spiritu sancto in saecula sae-
 culorum. Amen.

Oremus, et deprecemur
 Dominum nostrum Jesum Chri-
 stum, ut benedicendo benedi-
 cat hoc tabernaculum, et om-
 nes habitantes in eo, et det eis
 Angelum bonum custodem, et
 faciat eos sibi servire ad consi-
 derandum mirabilia de lege sua;
 avertat ab eis omnes contrarias
 potestates, eripiat eos ab omni
 formidine, et ab omni pertur-
 batione, ac sanos in hoc taber-
 naculo custodire dignetur. Qui
 cum Patre et Spiritu sancto
 vivit et regnat Deus in saecula
 aeculorum. Amen.

Oremus.

Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, et mittere digneris sanctum Angelum tuum de coelis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet, atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Quae orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more dicto Confiteor, latino vel vulgari sermone, Sacerdos dicat:

Misereatur etc. Indulgentiam † etc.

Postea pro loco, tempore, adstantium qualitate, recitantur preces; et omnia reliqua ut supra pag. 15.

Benedictio Apostolica in articulo mortis, seu Absolutio generalis.

Sacerdos ingrediens cubiculum infirmi, dicat: **Pax** huic domui etc. ut supra pag. 3, dein aspergat aegrotum et circumstantes aqua benedicta, dicendo **Asperges**, ut ibid. **Necessariis** monitis aegroto factis, aut audita ejus confessione, dicat:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

Antiph. Ne reminiscaris, Domine, delicta famuli tui (ancillae tuae), neque vindictam sumas de peccatis ejus.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum (—am) fac servum tuum (ancillam tuam).

R. Deus meus sperantem in te.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Clementissime Deus, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui neminem vis perire in te credentem atque sperantem, secundum multitudinem miserationum tuarum re-

spice propitius famulum tuum **N.**, quem tibi vera fides et spes christiana commendant. Visita eum in salutari tuo, et per Unigeniti tui passionem et mortem omnium ei delictorum suorum remissionem et veniam clementer indulge, ut ejus anima in hora exitus sui te judicem propitiatum inveniat, et in sanguine ejusdem Filii tui ab omni macula abluta, transire ad vitam mereatur aeternam. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Dicto Confiteor. Misereatur. Indulgentiam etc. Dicat:

Dominus noster Jesus Christus, Filius Dei vivi, qui beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi atque solvendi,

per suam piissimam misericordiam recipiat confessionem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in baptismate recepisti; et ego facultate mihi ab Apostolica Sede tributa, indulgentiam plenariam et remissionem omnium peccatorum tibi concedo. In nomine Patris † etci

Per sacrosancta humanae reparationis mysteria remittat tibi omnipotens Deus omnes praesentis et futurae vitae poenas, paradisi portas aperiat, et ad gaudia sempiterna perducatur. Amen.

Benedicat te omnipotens Deus, Pater et Filius, et Spiritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendae, neque

praemissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim ei Sacerdos benedictionem impertiatur.

Commendatio Animae.

Sacerdos moribundo assistens praebeat ei Crucifixi imaginem deosculandam: verbis efficacibus eum ad spem aeternae salutis erigat; flexis genibus cum circumstantibus Litanias et alias preces congruentes recitet; etc. Moribundo jam agonizante dicat:

Proficiscere, anima christiana, de hoc mundo in nomine Dei Patris omnipotentis, qui te creavit: in nomine Jesu Christi, Filii Dei vivi, qui pro te passus est; in nomine Spiritus sancti, qui in te effusus est; in nomine

Angelorum et Archangelorum; in nomine Thronorum et Dominationum; in nomine Principatum et Potestatum; in nomine Cherubim et Seraphim; in nomine Patriarcharum et Prophetarum; in nomine sanctorum Apostolorum et Evangelistarum; in nomine sanctorum Martyrum et Confessorum; in nomine sanctorum Monachorum et Eremitarum; in nomine sanctarum Virginum, et omnium Sanctorum et Sanctarum Dei; hodie sit in pace locus tuus; et habitatio tua in sancta Sion.

Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

In expiratione.

Cum tempus exspirandi institerit, inter caetera pia suspiria

haecce agonizanti clara, tamen moderata voce pronuntiari possunt.

In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum. — Domine Jesu Christe, suscipe spiritum meum. — Sancta Maria, ora pro me. — Maria, mater gratiae, mater misericordiae, tu me ab hoste protege, et hora mortis suscipe. — Jesu! Jesu! Jesu! etc.

Si videbitur, haec et similia saepius repetat.

Egressa anima.

Egressa anima de corpore statim dicatur:

R. Subvenite Sancti Dei, occurrere Angeli Domini, suscipientes animam ejus, offe-

rentes eam in conspectu
Altissimi.

V. Suscipiat te Christus, qui
vocavit te, et in sinum Abra-
hae Angeli deducant te.

R. Suscipientes animam ejus,
offerentes eam in conspectu
Altissimi.

V. Requiem aeternam dona ei
Domine.

R. Et lux perpetua luceat ei.
Offerentes eam in conspectu
Altissimi.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison. Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tenta-
tionem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Requiem aeternam dona ei
Domine.

R. Et lux perpetua luceat ei.

V. A porta inferi.

R. Erue, Domine, animam ejus.

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Tibi, Domine, commendamus animam famuli tui, (famulae tuae) **N.** ut defunctus (—a) saeculo tibi vivat, et quae per fragilitatem humanae conversationis peccata commisit, tu venia misericordissimae pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Gebete für Kranke

bei dem

Empfange der heiligen Sterb-
sakramente.

„Selig sind jene Knechte, die der Herr, wenn er kommt, wachend findet. — — Also seid auch ihr bereit; denn des Menschen Sohn wird zu einer Stunde kommen, da ihr es nicht vermuthet.“

Luk. 12, 37. 40.

Gebethe

nach dem

Eintritte in's Krankenzimmer.

V. Herr! siehe, den du lieb hast,
der liegt krank.

R. Ich werde kommen, spricht der
Herr, und ihn gesund machen.

Lasset uns beten.

Liebevoller Heiland, Jesus Christus! der du einstens in dem Hause des Zachäus eingekehrt, und zu ihm gnadenvoll gesprochen hast: „Heute ist diesem Hause Heil wiederfahren;“ lasse auch den heutigen Tag diesem Hause, besonders aber unserm kranken Bruder (Schwester) zum Heile werden.

Komme, o Jesu, du himmlischer Arzt! und mache zuerst seine Seele gesund; stärke aber auch seinen Leib zur Ehre deines heiligen Namens, und zu seinem Seelenheile, damit ihm diese Krankheit nicht zum Tode, sondern zum ewigen Leben gereiche.

Mach selig deinen Diener
(Dienerin).

Der auf dich hoffet, o mein
Gott!

Herr! sende ihm Hilfe von
deinem Heiligthume.

Und von Sion aus beschütze ihn.

Herr erhöre unser Gebeth.

Und laß unser Rufen zu Dir
kommen.

Lasset uns beten.

Gott! der du die Tage unseres
Lebens gezählt, und den ersten,

wie den letzten Augenblick desselben bestimmt hast, nimm an unser Gebeth, welches wir Dir für diesen deinen kranken Diener darbringen, und Deine Erbarmung anrufen, damit wir, die wir seiner Gefahr wegen besorgt sind, uns seiner Genesung erfreuen mögen. Durch Jesum Christum unsern Herrn, deinen Sohn, der mit Dir lebet und regieret in Einigkeit des heiligen Geistes Gott von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Vor der Beicht.

Mit dem Kranken.

Barmherziger Gott, — himmlischer Vater! — der du nicht den Tod — des Sünders willst, — sondern — daß er sich — bekehre und lebe; — erbarme dich meiner!

— Unzählbar sind — deine Wohl-
 thaten, — die ich von dir —
 empfangen habe; — aber ver-
 schwendet — habe ich sie — wie
 der verlorene Sohn, — und dich
 so oft — durch meine Sünden —
 schwer beleidiget. — — Ich will
 zu dir — zu meinem Vater —
 wieder zurückkehren. — Mit reue-
 vollem Herzen — will ich dir —
 in dieser Beicht sagen: — Vater!
 — ich habe gesündigt — ich
 bin nicht werth — dein Kind
 zu heißen; — doch nimm mich
 wieder auf — in die Arme —
 deiner unendlichen — Barmher-
 zigkeit, — und verstoße nicht —
 einen reumüthigen Sünder. — —
 Liebster Jesus — erbarme dich
 meiner. — — Ich war bis jetzt
 — ein ungehorsames, — un-
 treues Schäflein, habe dich ver-

lassen — und bin auf dem Wege der Sünde gewandelt. — Du rufest mich — durch diese Krankheit — wieder zu Dir. — Ich will deiner Stimme — willig folgen; — spreche heute — durch deinen Priester — auch zu mir — die trostvollen Worte: — „Deine Sünden — sind dir vergeben.“ — — Göttlicher Geist, — du Geist alles Trostes — meiner Seele, — erbarme dich meiner! — Du hast mich geheiligt — im Sakramente der Taufe, — mich ausgerüstet — mit der heiligmachenden Gnade, — und mich zum Kinde — Gottes gemacht. — Diese Gnade — habe ich verloren; — meinen Leib, — deinen Tempel — durch die Sünde entheiligt, — und mich so — der ewigen Strafe — schuldig gemacht. — Mein Gewissen — will ich nun reinigen, —

mich mit Gott — wieder versöhnen, — und erretten — meine arme Seele. — Ich will Rechnung machen, — will alles bekennen — meinem Herrn und Gott; — denn vielleicht — ist schon diese — die letzte Beicht — meines Lebens. — Erleuchte mich — o heiliger Geist! — mit deiner Gnade — und stehe mir bei, — damit ich ganz — meine Sünden erkenne, — und aufrichtig beichte; — mit Magdalena beweine, — mit dem heiligen Petrus — Verzeihung erhalte, — und mit dem reinigen — Mörder am Kreuze — mich im Himmel — einstens erfreue.

Heilige Maria, — Mutter der Barmherzigkeit, — du Zuflucht der Sünder, — du Heil der Kranken! — bitte für mich! — Heiliger Schutzengel, — und alle lieben

Heiligen Gottes, — bittet für mich, — und helfet mir — durch eure Fürsprache — zurückkehren, — zu meinem Gott, — um auf ewig mit ihm — vereinigt zu bleiben, — und mich mit euch — ewig seiner zu freuen. Amen.

Nach der Beicht.

Lieber Vater, — du Gott der Erbarmungen! — dir sei ewig — Preis und Dank. — Meine Seele — lobe dich, — und Alles, — was in mir ist, — preise deinen heiligen Namen. — Nun hast du mir — meine Sünden vergeben, — mich aufgenommen — zu deinem Kinde, — wieder kann ich dich — Vater nennen. — Die Engel im Himmel freuen sich, — und meine Mutter — deine heilige Kirche — frohlocket,

— daß ich wieder — durch das heilige Sakrament der Buße — ein Freund Gottes — geworden bin. — Der süße Friede — meiner Seele — kehret wieder zurück, — den mir die Sünde geraubt. — Treu will ich bleiben — in dem Hause — meines himmlischen Vaters, — treu vollziehen — seinen heiligen Willen. — Allen Feinden — will ich vergeben, — die mir je — etwas Uebles gethan. — Geduldig — nehme ich das Kreuz — meines Leidens auf mich, — und will es tragen — im Geiste der Buße — so lange Gott will. — Ich bringe Alles — was ich habe, — Gott zum Opfer dar. — Auch mein Leben — bin ich bereit — hin zu geben; — nur sein heiliger — Wille geschehe!

Laß mich, o Vater! — würdige Früchte — der Buße bringen, —

durch die Verdienste — deines
Sohnes, — der für mich — sein
Blut vergoß; — durch die Für-
bitte — seiner Mutter — und
aller Heiligen. Amen.

Vorbereitung

zur heiligen Kommunion.

Großer Gott, — was ist der
Mensch, — daß du seiner gedenkest;
— und was bin ich, — armes
Menschenkind, — daß du mich
heimsuchest, — bei mir zu wohnen,
— und ewig mit mir — vereinigt
zu bleiben. — Du Unendlicher, —
den die Himmel nicht fassen, —
würdigest dich — zu mir zu kommen.

Glaube.

O mein Jesu! — ich glaube fest
— dich zu empfangen, — der du

eine Speise — zum ewigen Leben.
 — Wer auf dich hoffet — wird
 nicht zu Schanden. — Stärke, o
 Jesu! — meine Hoffnung, —
 bis ich dich einstens — vollends
 besitze, — dich, den meine Seele
 — ewig verlangt.

Liebe.

Jesu, — du meine Liebe! —
 ich liebe dich. — Aus Liebe zu
 mir — bist du Mensch geworden,
 — hast für mich — auf Erden
 gelitten, — und bist am Kreuze
 — gestorben für mich. — Nie-
 mand hat — eine größere Liebe,
 — als der sein Leben — für sei-
 nen Bruder gibt; — und dieses
 hast du — für mich gethan. —
 Aus Liebe zu mir — suchest du
 mich — im allerheiligsten —

Altars sakramente — jetzt in meiner
 — Krankheit heim, — mich zu
 trösten — und zu erquicken. —
 O mein Jesu! — diese Liebe —
 habe ich Sünder — nicht ver-
 dient. — Nun aber — will ich
 dich lieben — im Leben — und
 im Tode. — Nichts soll mich
 scheiden — von deiner Liebe; —
 du hast mich ja — zuerst geliebt.
 — Aus Liebe zu dir — liebe ich
 alle meine Mitmenschen, — auch
 meine Feinde; — trage geduldig
 meine Leiden, — bin bereit —
 noch ferner zu leben, — und
 auch zu sterben — aus Liebe zu
 dir. — Entzünde in mir — jene
 Liebe, — die mich würdig macht
 — dich zu empfangen — hier in
 diesem Liebesmahle, — bis ich
 mit dir — in deiner Liebe —
 einstens auf ewig — vereinigt bleibe.

Demuth.

Allmächtiger Herr! — du König des Himmels, — den Millionen — Engel anbethen, — du willst bei mir — Wohnung nehmen, — der ich Staub — und Asche bin! — Ich habe nichts, — was deiner Majestät — würdig wäre, — und bin nicht werth, — daß du eingehest — unter mein Dach, aber bedürftig — dich zu empfangen, — der du mein Trost — und Helfer bist. — Darum, Allmächtiger! — sprich, nur ein Wort, — so wird gewürdiget — meine Seele — dich aufzunehmen.

Sehnsucht.

Sieh mein Heiland! — meine Seele — dürstet nach dir, — wie

der Hirsch — nach der kühlen
 Brunnenquelle. — Was habe ich
 o Herr! — hier auf Erden —
 ohne dich; — was suche ich im
 Himmel, — als dich allein. —
 O so komme, — du Lamm
 Gottes, — und nehme von mir —
 die Sünden der Welt. — Nimm
 Alles hin, — was mein ist; — gib
 mir das, — was dein ist; — nimm
 mich hin, — und gib mir dich!
 — Komme bald — o himmlischer
 Arzt! — zu mir Kranken, und
 heile mich; — göttlicher Heiland!
 — zu mir Elenden, — und hilf
 mir; — Erlöser der Menschen —
 zu mir Leidenden, — und rette
 mich. — Komme in mein Herz, —
 komm o Herr! — mein Gott und
 mein Alles! — Göttlicher Bräu-
 tigam — meiner Seele, — komm
 zu mir! — damit du mit mir —

Jesus, der du den 38jährigen
 Kranken mit deinem Worte
 geheilet hast,
 Jesus, du Helfer der Ster-
 benden,
 Jesus, du Wegzeherung der
 Scheidenden,
 Jesus, du Besieger des Todes,
 Jesus, der du den Jüngling
 zu Naim der weinenden
 Mutter wieder lebendig zu-
 rückgegeben,
 Jesus, der du die Tochter des
 Jairus vom Todesschlaf
 auferwecket hast,
 Jesus, der du den Lazarus
 nach 4 Tagen aus dem Grabe
 wieder zum Leben gerufen,
 Jesus, der du für uns am
 Kreuze gestorben,
 Jesus, der du für uns im
 Grabe gelegen,

erbarme dich deiner (ihrer) !

Jesuz, der du am dritten Tage
wieder auferstanden bist, erbarme
dich seiner (ihrer)!

Jesuz, der du einstens auch uns
vom Tode erwecken wirst, erbarme
dich seiner (ihrer)!

Sei uns gnädig! R. Verschone
uns, o Herr!

Sei uns gnädig! R. Erhöre uns
o Herr!

Vor dem Unglauben an deine
Gegenwart im h. Altars-
sakramente,

Vor dem unwürdigen Empfange
deines heiligen Leibes,

Vor der Ungeduld im Leiden,

Vor dem unbußfertigen ewigen
Tode,

Durch jene Sehnsucht, mit der
du das heil. Ostermahl mit
deinen Jüngern zu feiern
verlangtest,

beivahre uns, o Herr!

Durch jene Liebe, mit der du
dich für uns in den Tod
hingabst,

Durch deine h. fünf Wunden,
Durch deine h. sieben Worte
am Kreuze,

Durch jene Liebe, mit der du
dich uns zur Seelenspeise
darreichst,

Wir arme Sünder! **R.** Wir bitten
dich, erhöre uns!

Daß wir unser Kreuz geduldig
auf uns nehmen,

Daß wir auf dem Schmerzens-
wege dir willig nachfolgen,

Daß wir ergeben in den gött-
lichen Willen bis an das
Ende ausharren,

Daß wir vor dem Tode die
heil. Begehrung würdig
empfangen,

beobachte uns, o Herr!

Wir bitten dich erhöre uns!

Daß wir in der Todesstunde fest
auf dich vertrauen, wir bitten
dich, erhöre uns!

Daß wir einstens am himmlischen
Gastmahle in deinem ewigen
Reiche Theil nehmen, wir bitten
dich erhöre uns!

Jesus, du unsere Liebe, wir bitten
dich erhöre uns!

O du Lamm Gottes, welches du
hinwegnimmst die Sünden der
Welt, R. Verschone uns, o Herr!

O du Lamm Gottes u. s. w.

R. Erhöre uns o Herr!

O du Lamm Gottes u. s. w.

R. Erbarme dich unser!

Christus, höre uns!

Christus erhöre uns!

Herr, erbarme dich unser!

Christus, erbarme dich unser!

Herr, erbarme dich unser!

Vater unser, u. s. w.

V. Kommet zu mir alle, die ihr
mit Mühseligkeiten beladen seid,
spricht Jesus,
R. und ich will euch erquicken.

Lasset uns beten.

Herr Jesus Christus! Sohn
des lebendigen Gottes! du hast
nach dem Willen deines Vaters
durch Mitwirkung des heil. Geistes
der Welt durch dein Sterben
das Leben ertheilt; erlöse auch
diesen unsern franken Bruder
(Schwester) durch deinen aller-
heiligsten Leib und dein Blut von
allen seinen Sünden, und von
allem Uebel; gib ihm die Gnade,
daß er allezeit auf dem Wege
deiner Gebothe wandle, und laß
ihn nimmermehr von dir getrennt
werden.

Herr Jesus Christus! sieh, unser Bruder (Schwester) verlanget zu genießen deinen Leib; o laß ihm, wir bitten dich, diesen Genuß nicht zum Gerichte und zur Verdammung werden! Er werde ihm vielmehr, nach deiner Güte ein mächtiger Schutz, und eine heilsame Arznei des Leibes und der Seele. Der du mit Gott dem Vater und dem h. Geiste gleicher Gott, lebest und regierest von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die offene Schuld.

Ich armer, sündiger Mensch, beichte und bekenne Gott dem Allmächtigen, der seligsten Jungfrau Maria, dem h. Erzengel Michael, dem h. Johann dem Täufer, den h. Aposteln Petrus und Paulus,

allen Heiligen und euch Priester! daß ich oft gesündigt habe mit Gedanken, Worten und Werken; meine Schuld! meine Schuld! meine größte Schuld! darum bitte ich die seligste Jungfrau Maria, den h. Erzengel Michael, den h. Johann den Täufer, die h. Apostel Petrus und Paulus, alle Heiligen und euch Priester! daß ihr für mich bitten wollet bei Gott, unserm Herrn.

Bei der Darreichung des
h. h. Altarsakramentes.

Sehet das Lamm Gottes; sehet den, der da hinwegnimmt die Sünden der Welt! den wahren Leib Jesu Christi, aus Maria der Jungfrau geboren, für uns am Kreuze geopfert, der sich uns aus Liebe zur Seelenspeise darreicht.

Sieh lieber Bruder (Schwester)!
 der Herr kommt, der Bräutigam
 deiner Seele; — eile ihm ent-
 gegen mit dem Lichte des Glaubens,
 mit dem Strahle der Hoffnung,
 mit dem Feuer der innigsten
 Liebe, und sprich mit demüthi-
 gem Herzen, wie der Hauptmann
 im Evangelium: O Herr! ich bin
 nicht würdig, — daß du einge-
 hest — unter mein Dach, doch
 sprich nur ein Wort, so wird
 meine Seele gesund. —
 (Diese Worte werden drei Mal
 gesprochen.)

Nach der Darreichung des
 h. h. Altarsakramentes.

O heiliges Abendmahl, in wel-
 chem Christus genossen, das An-
 denken an sein Leiden gefeiert,

die Seele mit Gnaden gestärkt,
und uns das Unterpfand der künf-
tigen Seligkeit dargereicht wird.

(Mit den Umstehenden :)

Herr, erbarme dich unser !

Christus, erbarme dich unser !

Herr, erbarme dich unser !

Vater unser u. s. w.

V. Herr ! erhöre mein Gebeth !

R. Und laß mein Rufen zu dir
kommen.

L a s s e t u n s b e t h e n .

Heiliger, ewiger Gott ! all-
mächtiger Vater ! laß diesem un-
serem Bruder (Schwester) den Ge-
nuß des allerheiligsten Leibes un-
seres Herrn Jesu Christi, zum
Heile sowohl des Leibes, als der
Seele gereichen. Um dieses bit-

ten wir dich mit kindlichem Vertrauen durch eben denselben Jesum Christum unsern Herrn, der mit dir lebet und regieret in Einigkeit des h. Geistes, Gott von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

(Mit dem Kranken.)

Lobe den Herrn — meine Seele, — Alles was in mir ist, — preise seinen heil. Namen. — Preise den Herrn — meine Seele, — und vergiß — seiner Wohlthaten nicht. — Große Dinge — hat mir der Herr gethan, — der da mächtig ist, — und heilig sein Name. — Mich armen Kranken — hat der König — des Himmels besucht, — mich Schwachen — hat der Allmächtige wieder gestärkt, — mit seinem Leibe gespeist, — mit sei-

nem Blute getränkt; — er
 wohnt in mir, — der in sich hat
 — das ewige Leben. — Wie
 trostreich — sind für mich — nun
 seine Worte: — „Wer mein
 Fleisch isst, — und mein Blut
 trinkt, — der bleibt in mir, —
 und ich in ihm.“ — Nun lebe
 ich, — doch nicht ich allein, —
 sondern es lebet — Christus in
 mir. — Ich habe gefunden, —
 den meine Seele liebt, — fest
 will ich ihn halten — und nicht
 mehr lassen — aus meinem Her-
 zen. — — Nun, o Herr! — laß
 deinen Diener — in Frieden
 fahren — nach deinem Willen,
 — denn meine Augen — haben
 gesehen, — und meine Seele
 empfangen — das Heil der
 Welt. — — Wenn ich auch bald
 — wandern müßte — durch das

dunkle — Todesthal, — so fürchte
 ich nichts; — Jesus der gute
 Hirt — meiner Seele ist mit
 mir, — und führet mich — zu
 meinem Vater, — und wo er ist,
 werde auch ich sein; — im Hause
 des Vaters. — —

Deine Seele, o Jesu — heilige
 mich!

Dein heiliges Fleisch — nähre
 mich!

Das Wasser deiner Seitenwunde
 — reinige mich!

Dein heiliges Leiden — stärke
 mich!

O gütiger Jesu — erhöre mich!
 Laß nicht zu, — daß ich von dir
 — je trenne mich!

Vom bösen Geiste — beschütze mich!
 In der Stunde meines Todes —
 rufe mich!

Und zu dir kommen — lasse mich!

Damit ich liebe — und lobpreise
 dich —
 Mit deinen Engeln — jederzeit,
 Von Ewigkeit — zu Ewigkeit.
 Amen.

Vor der hl. letzten Delung.
 (Mit dem Kranken.)

I.

Mein Gott! — Viel Gutes
 — habe ich — in meinem Leben
 empfangen, — von meiner Ge-
 burt — bis zu dieser Stunde, —
 Auch diese Krankheit ist eine
 Wohlthat. — O könnte ich sie
 nur geduldig — zu meinem Heile
 ertragen! —

So lange ich gesund war, —
 liebte ich die Welt; — nun hat
 sie keinen Trost, — keine Hilfe
 für mich. — Meine Hilfe ist
 im Namen des Herrn. — — So

wendete sich Jesus — in seiner Todesangst — am Delberge — zu seinem himmlischen Vater, — und bethete: — „Vater! — wenn es möglich ist, — so gehe dieser Kelch — von mir hinweg; — doch dein heiliger Wille geschehe!“ — — — Diesem Vorbilde will ich folgen, — und zu meinem Vater rufen: — Vater! wenn es möglich ist, — so nimm den Leidens-Kelch — dieser Krankheit von mir. — Dir ist ja Alles möglich; — doch nicht mein, — sondern dein heiliger Wille geschehe! — Sendest du mir Schmerzen, — so sende mir auch Geduld, — sie willig zu ertragen. — — Ein Engel wurde Jesu — zum Troste gesandt; — mir sendest du — den Priester der Kirche, — damit er mich

— mit dem heiligen Oele salbe,
 — und über mich bethe. — Das
 Gebeth des Glaubens — wird mir
 helfen, — und du, o Herr! —
 wirst mir — meine Schmerzen
 erleichtern, — und mir meine
 Sünden vergeben. — Ich ergebe
 mich ganz — deinem heiligen
 Willen, — und verlange — dieses
 heilige Sakrament — der letzten
 Oelung, — daß du, o Jesu! —
 zum Troste der Kranken — einge-
 setzt hast, — mit jenem lebendigen
 Glauben, — mit jenem festen Ver-
 trauen — zu empfangen, — welches
 du einstens auf Erden — von jenen
 Kranken verlangtest, — die du so
 wundervoll — geheilet hast, —
 damit auch an mir — deine erfreu-
 lichen Worte — in Erfüllung gehen:
 — „Sei getrost mein Sohn (Tochter)!
 — dein Glaube hat dir geholfen.“ —

II.

Liebster Jesu! — du gütigster
 Heiland — meiner Seele, — blicke
 gnädig — auf mich armen Sünder.
 — Ich Unglücklicher — bin auf
 der Reise — meines Lebens —
 unter die Räuber: — die Sünden
 gefallen. — Tiefe Wunden —
 haben sie meiner Seele geschlagen.
 — Verlassen von dieser Welt —
 liege ich hier — in meinem Elende.
 — Du, o Jesu! — hast dich
 meiner erbarmt, — bist gekommen,
 — wie der barmherzige Samaritan
 — mir zu helfen. — Gereinigt
 hast du — die vielen Wunden —
 meiner Seele — durch das heilige
 Sakrament der Buße. — Erquickt
 hast du mich — mit der himmlischen
 Speise — deines heiligsten Leibes.
 — O gieße noch — das heilige

Del — deiner Gnade — in
 meine Wunden, — und verbinde
 sie — mit dem Verbande — deiner
 Erbarmung, — denn du bist mein
 Heil — mein Herr und mein Gott! —

(An die Anwesenden.)

Wir alle Gegenwärtigen wollen
 uns mit den Heiligen Gottes ver-
 einigen, sie anrufen, und für diesen
 unsernranken Mitbruder (Schwester)
 zum Vater der Barmherzigkeit um
 Hilfe flehen, daß er sich seiner
 erbarme.

Litanei.

zur Krankensalbung.

Herr, erbarme dich unser!
 Christus, erbarme dich unser!
 Herr, erbarme dich unser!

Heilige Maria,
 Alle heiligen Engel und Erzengel,
 Der ganze Chor der Gerechten,
 Alle heiligen Patriarchen und Propheten,
 Heiliger Petrus,
 Heiliger Paulus,
 Heiliger Johannes,
 Alle heiligen Apostel und Evangelisten,
 Alle heiligen Jünger des Herrn,
 Alle heiligen unschuldigen Kinder,
 Heiliger Stephan,
 Heiliger Lorenz,
 Alle heiligen Martyrer,
 Alle heiligen Bischöfe und Beichtiger,
 Alle heiligen Mönche und Einsiedler,
 Heilige Maria Magdalena,
 Heilige Luzia,

Bitt (bitter) für ihn (für Sie)!

Alle heiligen Jungfrauen und Witt-
frauen, bittet für ihn (für sie)!

Alle Heiligen und Heilige Gottes,
bittet für ihn (für sie)!

Sei ihm (ihr) gnädig; R. verschone
ihn (sie) o Herr!

Sei ihm (ihr) gnädig; R. erhöre
ihn (sie) o Herr!

Von seinen Sünden,
Von allen Schwachheiten,
Von den Nachstellungen des
Teufels,

Von der Pein und dem ewigen
Tode,

Von deinem Zorne,
Von allen Makeln der Sünde,
Von den Anfechtungen der bösen
Geister,

Durch deine Ankunft,
Durch deine Menschwerdung
und Geburt,

Durch deine Fasten,

erlöse ihn (sie) o Herr!

Durch deine Versuchung,
 Durch dein Kreuz und Leiden
 Durch deine glorreiche Aufer-
 stehung,
 Durch deine wunderbare Auf-
 fahrt,
 Durch die Ankunft des heil.
 Geistes des Trösters,
 In der Stunde des Todes,
 Am Tage des Gerichtes,
 Wir arme Sünder, R. wir bitten
 dich, erhöre uns!

erlöse ihn (sic) o Herr!

Daß du den gegenwärtigen
 Kranken besuchen und trösten
 wollest,

Daß du ihm Vergebung aller
 Sünden verleihen wollest,

Daß du ihm Zeit zur Buße
 geben wollest,

Daß du ihm die Genesung der
 Seele und des Leibes geben
 wollest,

wir bitten dich erhöre uns!

Daß du ihm die Gnade und Tröstung
des heil. Geistes verleibest, wir
bitten dich, erhöre uns!

Daß du ihm in der gegenwärtigen
Gefahr der Krankheit zu Hilfe
kommest, wir bitten dich, erhöre uns!

Daß du ihn nach diesem Leben in
die ewigen Freuden einführen
wollest, wir bitten dich, erhöre uns!

O du Lamm Gottes, welches du
hinnimmst die Sünden der Welt,
verschone uns, o Herr!

O du Lamm Gottes, welches du
hinnimmst die Sünden der Welt,
erhöre uns, o Herr!

O du Lamm Gottes, welches du
hinnimmst die Sünden der Welt,
erbarme dich unser, o Herr!

Herr erbarme dich unser, u. s. w.
Vater unser, &c.

V. Und führe uns nicht in Versu-
chung.

R. Sondern erlöse uns von dem Uebel.

V. Mache gesund deinen Diener, o Herr!

R. Der auf dich hoffet, mein Gott!

V. Wende dich zu ihm, o Herr!

R. Und erbarme dich deines Dieners.

V. Herr, bringe ihm Hilfe auf dem Bette seiner Schmerzen!

R. Stärke ihn auf seinem Krankenlager.

V. Herr, wende dein Angesicht von seinen Sünden hinweg.

R. Und tilge alle seine Ungerechtigkeiten.

V. Gott, schaffe in ihm ein reines Herz!

R. Und erneuere in ihm den heiligen Geist.

V. Hilf ihm, o Gott, unser Heiland!

R. Erlöse ihn, o Herr! und sei ihm gnädig seiner Sünden wegen.

V. Herr! erhöre unser Gebeth.

R. Und laß unser Rufen zu dir kommen.

V. Der Herr sei mit uns!

R. Und mit seinem Geiste.

L a s s e t u n s b e t h e n.

Gott, unser Herr! der du durch deinen Apostel geredet hast: „Wenn Jemand unter euch erkranket, so rufe er die Priester der Kirche, daß sie über ihn bethen, und ihn mit dem Oele im Namen des Herrn salben, und daß gläubige Gebeth wird den Kranken retten, der Herr wird ihn trösten, und wenn er in Sünden ist, ihm dieselben nachlassen:“ heile, wir bitten dich, heile die Schmerzen dieses Kranken, laß ihm seine Sünden nach, und gib

ihm wieder barmherziglich innerlich und äußerlich die vorige Gesundheit, damit er durch die Hilfe deiner Barmherzigkeit seinem vorigen Berufe zurückgegeben werde, der du mit dem Vater und dem heiligen Geiste lebest und herrschest von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

(Wird die heilige letzte Delung allein ertheilet so folgt hier die offene Schuld, wie oben.)

Zur Salbung der Augen.

Liebster Jesu! durch jene bitteren Leiden, die du, besonders in der Nacht vor deinem Tode, an deinem heiligen Angesichte erduldest, bitte ich dich, vergib mir alle meine Sünden, die ich mit meinen Augen begangen.

Zur Salbung der Ohren.

Liebster Jesu! durch die bitteren Leiden der Verläumdung und Verhöhnung, die du von deinen Feinden erduldet hast, flehe ich zu dir um Vergebung aller Sünden, die ich durch Anhörung sündhafter Worte begangen.

Zur Salbung der Nase.

Liebster Jesu! durch die bitteren Leiden jener Verspottung, als dich die Feinde ins Angesicht schlugen, bitte ich dich, verzeihe mir alle Sünden, die ich durch Berweichlichung meiner Sinne und Begierden begangen.

Zur Salbung des Mundes.

Liebster Jesu! durch jene übergroßen Schmerzen, die du beson-

bers am Kreuze empfunden, als man dich mit Essig und Galle getränkt, vergib mir alle meine Sünden, die ich durch Uebergenuß in Speise und Trank, oder mit meiner Zunge begangen habe.

Zur Salbung der Hände.

Liebster Jesu! durch die heiligen Wunden, die du für mich an deinen heil. Händen erlitten, bitte ich dich, verzeihe mir alle Sünden, die ich mit meinen Händen begangen.

Zur Salbung der Füße.

Liebster Jesu! durch jene heil. Wunden, die du für mich an deinen heil. Füßen erduldet, und alle die Schritte, die du für mich auf Erden gethan, bitte ich dich, vergib mir alle meine Sünden, die ich mit meinen Füßen begangen habe.

Nach der heil. Salbung.

(Mit dem Kranken.)

Durch diese heil. Salbung, — und durch deine unendlichen Verdienste, o Jesu! — reinige mich — von allen Sünden, — die ich im Leben — durch meine Siune begangen habe. — Stärke mich an Leib und Seele, — damit ich meine Leiden — geduldig ertrage, zu deiner Ehre, — und zu meinem Seelenheile, — damit dein heiliger Wille — in allem geschehe. Amen.

(Mit den Umstehenden.)

Herr, erbarme dich unser!

Christus, erbarme dich unser!

Herr, erbarme dich unser!

Vater unser, u. s. w.

V. Herr! erhöre unser Gebeth.

R. Und laß unser Rufen zu dir kommen.

I. Lasset uns bethen.

Allmächtiger, ewiger Gott, der du dich aus der Bösle deines väterlichen Wohlwollens derer, die dich um Hilfe ansehen, weit über ihre Verdienste und Wünsche erbarmest, überschütte auch, wir bitten dich, diesen deinen kranken Diener (Dienerin), welchen wir unter Anrufung deines Namens mit dem geheiligten Oele gesalbet haben, mit deiner Barmherzigkeit, verleihe ihm, was deine Güte verheißt, und gib ihm noch das hinzu, um was wir dich im Bewußtsein unserer Unwürdigkeit nicht zu bitten wagen.

Befreie ihn von aller Krankheit, schenke ihm die Gesundheit wieder, deine Rechte richte ihn auf, stärke ihn mit deiner Kraft, und deine Erbarmung stelle ihn mit allem

gewünschten Segen deiner heiligen Kirche zurück, damit auf diese Art das, was durch unsern Dienst ausgespendet wurde, durch deinen Segen in Erfüllung gehe. Durch Jesum Christum unsern Herrn. Amen.

II. Lasset uns bethen.

Gott! der du uns deine Allmacht vorzüglich durch Schonen und Erbarmen zu erkennen gibst, Gott! der du auf das Gebeth und auf die Thränen deines Dieners Ezechias, da er an einer tödtlichen Krankheit darnieder lag, gnädig herabgesehen, und zu seinen Lebentagen noch 15 Jahre geschenkt hast, erhöere nun auch das Flehen dieses deines franken Dieners, erhöere unser Gebeth, und breite über ihn deine Barmherzigkeit aus, damit er durch deine Macht von

seinem Krankenbette aufgerichtet,
 dir in deiner Kirche kindlich danken
 möge. Durch Christum, unsern
 Herrn. Amen.

Zum Beschlusse.

(Mit dem Kranken.)

Ewigen Dank — sage ich dir —
 himmlischer Vater! — Ich habe
 vor dir — Gnade gefunden. — Das
 wichtigste Geschäft — meines Seelen-
 heiles — ist nun vollbracht. —
 Ich bin genähret — mit dem himm-
 lischen Brode — zum ewigen Leben.
 Ich bin gestärkt durch die heilige
 Salbung — mit deiner Gnade. —
 Deine heil. Kirche — hat mich nun
 — mit allen Heilmitteln — aus-
 gerüstet, — damit ich nicht fürchte
 — vor dir zu erscheinen.

Herr! bleibe bei mir, — wenn
 es Abend wird, — wenn sich der

Tag — meines Lebens neigt. — Dir
 lebe ich, — dir sterbe ich, — dein
 bin ich im Leben — und im Tode. —
 Du, o Jesu! — bist mein Leben,
 — und das Sterben — ist mein
 Gewinn. —

Wer auf dich glaubt, — wird
 den Tod nicht sehen — in Ewig-
 keit. — O mein Jesu! — ich glaube
 an dich, — und werde bei dir —
 ewig leben. — Wer auf dich hoffet
 — wird nicht zu Schanden. — Ich
 hoffe auf dich, — mein Herr, und
 mein Gott! — und werde mich mit
 dir — ewig freuen. — Wer dich
 liebt, den liebst auch du, — auch
 dein Vater — liebet ihn, — und
 ihr werdet kommen, — und bei ihm
 wohnen. — O mein Jesu! — du
 ewige Liebe — du weißt es ja, —
 daß ich dich liebe. — O laß mich
 in dieser deiner Liebe — hier auf

Erden — geduldig leiden — und selig sterben; — einstens aber — mit allen Seligen — dich ewig lieben. Amen. —

(Mit den Umstehenden.)

I. Lasset uns bethen.

Allmächtiger, ewiger Gott, von dem allein Verzeihung, Gnade und Hilfe kommt, wir bitten dich, tilge in der Seele dieses unseres kranken Mitbruders (Mitschwester) alle Ueberbleibsel der Sünde, stärke ihn auf dem Wege des Heiles, und lindere sein Leiden. Gib ihm, wenn es zu seinem Seelenheile gereicht, die Gesundheit wieder. Hast du aber beschlossen, diese zerbrechliche Hütte abzunehmen, um ihm eine bessere wieder zu geben, o so nimm ihn hier in deine Gnade, dort aber

in das Reich der Seligen auf.
Durch Jesum Christum unsern
Herrn. Amen.

II.

Erhöre, allmächtiger und erbar-
mungsvoller Gott! unser Flehen,
und sende deinen heil. Engel vom
Himmel herab, damit er diesen deinen
franken Diener (Dienerin) und alle
Bewohner dieses Hauses behüte, be-
wahre, besuche und beschütze. Durch
Christum, unsern Herrn. Amen.
(Vater unser. Begrüßet. Ehre
sei Gott dem u. s. w.)

V. Unsere Hilfe ist im Namen des
Herrn.

R. Der Himmel und Erde erschaf-
fen hat.

V. Die Hilfe Gottes bleibe immer
mit uns.

R. Amen.

Gebethe bei Sterbenden.

Glaube.

Mein Gott! — ich glaube an dich, — den allmächtigen Schöpfer, — gütigsten Vater, — den Belohner des Guten, — und Bestrafer des Bösen, — an einen Gott, — in drei Personen. — Ich glaube Alles, — was uns Jesus — gelehret hat, — und die christkatholische Kirche — zu glauben vorstellet! — weil du solches — geoffenbaret hast. — O wie trostreich — ist mir mein Glaube! — In diesem Glauben — will ich leben und sterben. — O Gott! — stärke mich — in diesem Glauben! —

Hoffnung.

Mein Gott! — ich hoffe von dir — durch die Verdienste — Jesu

Christi — die Verzeihung — meiner Sünden, — die ewige Glückseligkeit, — und alle Mittel, — solche zu erlangen, weil du es versprochen hast, — der du allmächtig, — gütig und treu — in deinem Versprechen bist. — Diese Hoffnung gibt mir Kraft — geduldig auszuhalten — bis an das Ende. — In dieser Hoffnung — will ich leben und sterben. — O Gott! — stärke meine Hoffnung.

Liebe.

Mein Gott! — ich liebe dich — von ganzem Herzen — über Alles. Du siehst mein Herz — und weißt es ja, — daß ich dich liebe. — O es ist mir leid — von ganzem Herzen, — daß ich dich je — beleidiget habe. — Verzeih mir, Vater! — meine Sünden; — sieh meine Reue,

— meinen Vorsatz — und meinen
 guten Willen. — Lieber will ich —
 tausendmal sterben, — alles Schmerz-
 liche leiden, — als dich freiwillig
 — mehr beleidigen; — weil du das
 höchste Gut, — und aller Liebe —
 würdig bist. — Nichts soll mich mehr
 — von deiner Liebe scheiden. — In
 dieser Liebe — will ich leben und
 sterben. — O Gott! — entzünde in
 mir — das Feuer deiner Liebe. —

E r g e b u n g.

Die Welt vergeht — vor meinen
 Augen, — ihre Freuden — verschwin-
 den vor mir. — Auch ich verlasse
 sie gern, — denn ich war nicht —
 für sie geboren. — Alles Zeitliche —
 eilet vorüber. — Nun bleiben mir
 — noch drei Dinge: — mein Glaube,
 — meine Hoffnung, — und meine
 Liebe; — und das größte darunter

— ist die Liebe. — Aus Liebe zu dir,
 — mein süßester Jesu! — will ich
 leiden, — und auch sterben, —
 damit der Wille — des himmlischen
 Vaters geschehe. — O mein Heiland!
 — und mein Erlöser! — laß mich
 bald schauen, — was ich hier
 glaube; — bald genießen, — was
 ich hoffe; — laß mich ewig lieben,
 — was ich hier — über Alles liebe:
 — dich meinen Herrn, — und
 meinen Gott. —

Z u s p r ü c h e.

Mein Jesu! bleib bei mir; es
 will Abend werden, und der Tag
 meines Lebens hat sich geneigt. — —
 Warum bist du traurig meine Seele,
 und warum betrübest du mich?
 Hoffe zu Gott, und erkenne ihn,
 deinen Heiland. — — — Ich weiß,
 daß mein Erlöser lebt, und ich am

jüngsten Tage auferstehen werde, und in meinem Fleische sehen meinen Heiland und meinen Gott. — O Herr! erinnere dich nicht — der Sünden, und Verirrungen meiner Jugend. — Jesu, du Sohn Davids! erbarme dich meiner, und sei mir armen Sünder gnädig. —

Eine Gnade begehre ich von dem Herrn, diese will ich suchen, daß ich wohnen möge in seinem Hause, und auf ewig seine Freuden genießen. — O wie lieblich sind deine Wohnungen! — meine Seele verlangt, und seufzet nach dem Hause des Herrn. — Selig sind Alle, die in deinem Hause wohnen, o Herr! sie werden dich in Ewigkeit loben. — Ich erfreue mich an dem, daß ich gehen werde in das Haus des Herrn. — In dem Hause des himmlischen

Vaters sind viele Wohnungen. —
 Jesus ging voran, uns solche vorzu-
 bereiten. — Ich wünsche aufgelöst
 zu werden, und mit Christo zu
 sein. — — — Ich leide gern, Gott
 zu Ehren. — Was sind die Leiden
 dieser Welt gegen jene Freuden, die
 Gott denen bereitet, die ihn lieben?
 — O starker Gott! stärke mich in
 dieser Stunde. — O meine Seele!
 sei nicht betrübt, und fürchte dich
 nicht; du gehest ja nur zu deinem
 Vater. — O Jesu! laß mich deine
 Stimme hören: „Noch heute wirst
 du bei mir im Paradiese sein.“ —
 Nur noch eine kurze Zeit; dann ist es
 vollbracht. — Vater in deine Hände
 empfehle ich meinen Geist. — —
 O mein Jesu! in deine heiligen fünf
 Wunden empfehle ich mich. — O
 Maria, du Mutter der göttlichen
 Gnade! unter deinen Schutz und

Schirm fliehe ich. — Heiliger Schutzengel! laß mich dir empfohlen sein. — O ihr meine h. h. Patrone! bittet für mich, daß ich glücklich vollende. — Heiliger Josef! bitte für mich. — Jesus, Maria und Joseph, stehet mir bei! — Laß mich, mein Jesu! in Frieden sterben; — damit ich mein Heil sehe. — Vater! laß mich eingehen in die Freuden deines Reiches. — Lebe wohl Erde! — es ist vollbracht. —

Bei Darreichung des Kreuzes.

O göttlicher Jesu! möchte unser sterbender Bruder (Schwester), wie du, seine Leiden geduldig ertragen. Seine ganze Hoffnung gründet sich auf deine Verdienste, auf deinen Tod, den du littest, uns zu erlösen. Stärke ihn, o Gott! daß er selig sterbe, und zur ewigen Ruhe gelange.

Wie Jesus am Kreuze sterbend sprach: „Vater! in deine Hände empfehle ich meinen Geist, so empfehlen auch wir die Seele unsers dahin schlummernden Bruders, (Schwester) in deine göttlichen Hände.

Bei Anzündung des Lichtes.

Das Licht der Welt, Jesus Christus, erleuchte die Augen deiner Seele, daß du nicht zum ewigen Tode einschlafest. Jesus Christus, der dich aus der Finsterniß zum hellen Lichte seines Glaubens berufen hat, lasse deine Seele nicht in Finsterniß sinken, sondern führe sie aus dem Schatten des Todes zu dem ewigen Leben. Amen.

Vitanei

für Sterbende.

Herr, erbarme dich unser!
 Christus, erbarme dich unser!
 Herr, erbarme dich unser!
 Heilige Maria,
 Alle heil. Engel und Erzengel,
 Heiliger Abel,
 Alle Chöre der Gerechten,
 Heiliger Abraham,
 Heiliger Johannes der Täufer,
 Heiliger Joseph,
 Alle heiligen Patriarchen und
 Propheten,
 Heiliger Petrus,
 Heiliger Paulus,
 Heiliger Andreas,
 Alle h. Apostel u. Evangelisten,
 Alle heil. Jünger des Herrn,
 Alle heil. unschuldigen Kinder,

bitte (bittet) für ihn (Sie)!

Heiliger Stephanus,
 Heiliger Laurentius,
 Alle heiligen Martyrer,
 Heiliger Sylvester,
 Heiliger Gregorius,
 Heiliger Augustinus,
 Alle h. Bischöfe und Beichtiger,
 Heiliger Benediktus,
 Heiliger Franziskus,
 Alle h. Mönche und Einsiedler,
 Heilige Maria Magdalena,
 Heilige Luzia,
 Alle h. Jungfrauen u. Witwen,
 Alle lieben Auserwählten Gottes,
 Sei uns gnädig, verschone ihn
 (sie), o Herr!
 Sei uns gnädig, erhöre ihn (sie),
 o Herr!
 Von deinem Zorn, erlöse ihn (sie),
 o Herr!
 Von der Gefahr des Todes, erlöse
 ihn (sie), o Herr!

bitte (bittet) für ihn (sie)!

Vom unglücklichen Tode,
 Von den höllischen Peinen,
 Von allem Uebel,
 Von der Gewalt des bösen
 Feindes,
 Durch deine Geburt,
 Durch dein Kreuz und Leiden,
 Durch deinen Tod und Begräbniß,
 Durch deine gloriwürdige Auf-
 erstehung,
 Durch deine wunderbarliche
 Auffahrt,
 Durch die Gnade des heiligen
 Geistes, des Trösters,
 Am Tage des Gerichtes,
 Wir arme Sünder, wir bitten
 dich, erhöre uns!
 Daß du keiner (ihrer) verschonest,
 wir bitten dich, erhöre uns!
 Herr, erbarme dich seiner (ihrer)!
 Christe, erbarme dich seiner (ihrer)!
 Herr, erbarme dich seiner (ihrer)!

erlöse ihn (Sie), o Herr!

Wir empfehlen dir, o Gott! diese
hinscheidende Seele. — Vater!
nimm zu dir dein Kind, das du
nach deinem Ebenbilde zur ewigen
Seligkeit erschaffen hast! — Wir
danken dir in ihrem Namen für alle
ihr erzeugten Wohlthaten, für alle
unter deinem Beistande überstan-
denen Leiden. — Nun wird sie
deine Güte ewiglich preisen.

O Jesu! laß diese Seele der
Früchte deines Leidens und Todes
theilhaftig werden; denn auch für
sie ist dein Blut geflossen. Sei ihr
Erlöser vom Tode, und allem Uebel,
— ihr Sündenvergeber — ihr Hei-
land, — ihr gnädiger Richter! —
Fahre nun hin, christliche Seele!
ruhe aus von deinem Leiden! ziehe
aus von dieser gebrechlichen Hütte,
gehe ein in das Haus deines Vaters!
— zum Freudenmahle deines Herrn!

— erfreue dich dort im ewigen Frieden mit allen Engeln und Heiligen Gottes; bis auch wir einstens zum Vater kommen, und ewig bei ihm verbleiben. — Das verleihe ihr und uns der allmächtige gütige Gott, Vater, Sohn und heiliger Geist.

Nach dem Hinscheiden.

Kommt zu Hilfe, ihr Heiligen Gottes! Kommet entgegen, ihr Engel des Herrn. Nehmet auf diese Seele, und bringet sie vor das Angesicht des Allerhöchsten. — Christus, der dich berufen hat, nehme dich auf; und seine Engel tragen dich in die ewigen Freuden.

Herr! erbarme dich seiner (ihrer)!
 Christus, erbarme dich seiner! Herr,
 erbarme dich seiner! Vater unser
 u. s. w.

V. Herr! gib ihm (ihr) die ewige Ruhe.

R. Und das ewige Licht leuchte ihm (ihr).

V. Von der Pforte der Hölle.

R. Erlöse ihn (sie), o Herr!

V. Herr! erhöre unser Gebeth.

R. Und laß unser Rufen zu dir kommen.

Lasset uns beten.

Wir empfehlen dir, o Gott! die Seele deines Dieners (Dienerin) N, damit sie, nachdem sie nun von dieser Welt abgeschieden ist, dir allein lebe, und du ihr die Sünden, welche sie aus menschlicher Gebrechlichkeit in ihrem Lebenswandel begangen hat, aus deiner unendlichen Güte und Barmherzigkeit verzeihest. Durch Jesum Christum unsern Herrn. Amen.

Verleihe, Vater! auch uns die Gnade fromm zu leben, selig zu sterben, und uns einst mit diesem Verstorbenen bei dir zu erfreuen, wo es keinen Tod, keine Trauer mehr gibt. — Dieß gib o Vater! deinen Kindern durch Jesum Christum, deinen Sohn, unsern Herrn und Heiland. Amen.

V. Herr! gib ihm die ewige Ruhe.

R. Und das ewige Licht leuchte ihm.

V. Laß ihn ruhen in Frieden.

R. Amen.

„Und ich hörte eine Stimme vom Himmel, die zu mir sprach: — Selig sind die Todten, die in dem Herrn sterben. Von nun an, spricht der Geist, sollen sie von ihren Arbeiten ruhen, denn ihre Werke folgen ihnen nach.“ Offenbar. des heil. Johannes 14, 13.

IMOLITWE

za

BOLNIKE.

**Kedar se s sv. zakramenti
previdijo.**

Čujte, zakaj ne veste, kdaj
hišni gospodar pride: zvečer, alj o
polnoči, alj o petelinovem petji, alj
zjutraj; da vas, ko bi na nagloma
prišel, ne najde spijočih. Kar pa vam
pravim, vsem pravim: Čujte!

Mark. 13, 35—37.

Molitev,

kedar se k bolniku pride.

V. Dones je tej hiši izveličanje došlo.

R. Dones hoče Gospod v tej hiši pri svojem služabniku (služabnici) ostati.

M o l i m o .

Poglej, o Gospod, Jezus Kristus! tvoj služabnik, ki ga za ljubo imaš, je bolan. Pridi, prosimo te, in ozdravi najpred njegovo dušo vseh bolečin grehov, daj mu pa tudi ljubo telesno zdravje, ako je tebi v

čast, njemu pa k izveličanju; naj da mu ta bolezen ne bode k smerti, ampak k življenju večnemu. Amen.

V. Naša pomoč je v imenu Gospodovem.

R. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

V. Gospod, usliši našo molitev!

R. In naše vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

Vsegamogočni, večni Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši milostno naše prošnje za tega našega bolnega brata (sestro), ki nas skerbi. V tvojih rokah je celo naše življenje, in tebi je znano število naših dni. Naj, da se spet njegovega

zdravja razveselimo ; saj je tebi vse mogoče.

Dodeli mu, o Gospod ! le te sv. zakramente vredno prejeti, tvoje božje pomoči deležnemu postati, enkrat pa po tvoji neskončni milosti večno veselje zavživati. Daj, da bo današnji dan vesel dan izveličanja za njega, ino za celo hišo, po prošnji Marije prečiste device, ino vseh ljubih svetnikov božjih. Amen.

Opomin za bolnika.

Vedi, ljubi brat (sestra) ! da je tukaj na mizi pričujoč Jezus Kristus, pravi živi Bog in človek, s kervjo in z mesom, z dušo in s telesom. Prišel te je obiskat, nasitit in

živit s svojim mesom, in napojit s svojo kervjo za večno življenje. Jezusu pa le čisto serce dopade. Očisti tedaj svoje serce skoz pravo pokoro; spovej se čisto in odkrito, kakor bi bila ta zadnja spoved tvoja, in daj vsem svojim grehom na vselej slovo; da ne boš, kakor Judež, Kristusov izdajavec, po nevrednem k svojemu pogubljenju z Jezusom pri večerji, ampak da boš k svojemu večnemu življenju presveto rešnje Telo Izveličarja svojega prejel. — Da boš to prav storiti zamogel, povzdigni serce iz globočine svoje nevrednosti k Bogu, in reci :

Pred spovedjo.

M o l i t e v.

Ljubi Oče nebeški! — ki ne želiš — grešnika smerti, — ampak, da se spokori, — in živi: — prosim te, — usmili se me — uboge, revne — grešne stvari. — Vzdignil se bom — ter pojdem — k tebi — svojemu Očetu nazaj, — in porečem: — „Oče! — grešil sim, — pred tvojim obličjem, — in nisim več vreden — tvoj otrok — imenovan biti — vzemi me vsaj — za najzadnjega — služabnika svojega.“ — Z objokanim srcem — hočem spoznati — vse svoje grehe — pred tvojim

namestnikom, in se tistim — na vselej odpovem, — da spet pri tebi — usmiljenje dosežem.

Usmiljeni Jezus! — ti moje duše — dobri pastir, — o ne zapusti — svoje — nepokorne ovčice. — Vzemi me danes — na svoje rame, — nesi me spet — med število — svojih — izvoljenih. — Naj da zaslišim — po tvojem namestniku — vesele besede: — „Zaupaj moj sin (hči)! — tvoji grehi — so ti odpuščeni.“

Sveti Duh! — ti posvečevalec — moje duše, — ti vseh revnih — nar bolji tolažnik, — razsvetli danes — mojo pamet, — da vse svoje grehe — čisto spoznam, — se vseh tistih — s ponižnim srcem — zvesto

obtožim, — in odpuščanje —
milostljivo zadobim.

O Marija, — mati usmiljena,
— ti pribežališče — vseh ubo-
gih grešnikov! — priporoči
me — svojemu Sinu — in
spravi me ž njim, — naj da pri-
jem — usmiljenje najdem. —

Moj desni angelj, — za
varha mi dan, — pomagaj mi
— po svoji priprošnji, da se
vseh svojih — grehov spovem.
— Vsi svetniki, — in svetnice,
— posebno pa vi — moji patro-
ni, — spokorniki — in spo-
kornice! — podpirajte vi — s
svojimi prošnjami — mojo sla-
bost, naj da se tukaj — prav
spokorim, — enkrat pa z va-
mi — tam veselim — na večne
čase.

O moj Bog! — ti večna ljubezen, — in neskončna dobrota! — ljubim tebe, — in te ljubiti — večno želim. — Iz te ljubezni — milo objokam — vse svoje grehe, — in se jih čisto — spovedati želim. — Terdno sklenem — se poboljšati, — in nikdar več — tebe žaliti! — O moj Bog! — bodi mi milostljiv — ubogemu grešniku.

P o s p o v e d i.

Z bolnikom.

Bodi zahvaljen, — Oče nebeški! — za preveliko — usmiljenje tvoje, — ki si ga mi — dones skazal. — Velike so bile — moje pregrehe, — še večja je bila — tvoja milost. — —

Bodi vesela — moja duša, in
 hvali Gospoda — svojega Boga.
 — Vse moje grehe — mi je
 odpustil, — vzel me spet za
 svojega otroka, — dal mi
 dobro — in mirno vest. — **Z**
 veselim srcem — ga lahko kli-
 čem, — kakor vsi njegovi —
 dobri otroci: „Ljubi Oče“! —

O ne pripusti — usmiljeni
 Jezus! da bi se povernil — v
 stare pregrehe — zopet nazaj.
 — Terdno obljubim — v pričo
 vseh angelov in svetnikov —
 vsake pregrehe — zvesto se
 varovati. — Pripravljen sim
 — vse preterpeti, — tudi rajši
 umreti, kakor tebe — le
 z enim grehom — še več žaliti. —

O sveti Duh! — ti prava luč
 — moje duše, — tebi se —
 priporočim, — in te prosim:

— razsveti mojo pamet, —
 ravnaj (vodi) mojo voljo, — da
 drugega ne mislim, — ne po-
 želim — in ne storim, — kakor
 samo to, — kar tvoji sveti—
 volji dopade. — —

Vsi božji angeli — in svet-
 niki! razveselite — se vi z
 meno, da sim spet — usmiljenje
 dosegel — pri svojem Bogu. —
 Prosite za me — ubogega
 grešnika, — da prijaznosti bo-
 žje — več ne zgubim, —
 ampak stanoviten — na poti
 pokore — do smerti ostanem, —
 in se enkrat — med spokorniki
 — pri vas veselim. —

Radovoljno odpustim — vsem
 svojim sovražnikom — vse, kar
 so mi — krivice storili. —
 Vse bolečine — svoje bolezn
 — Bogu izročim, — de odpu-

ščanje — svojih grehov zado-
 bim, — in jih voljno — v
 duhu pokore — terpeti želim.
 — To naj bo tebi, — usmiljeni
 Bog! — dopernešeni sad —
 moje pokore, — dokler drugoga
 v svoji boleznì — storiti ne
 morem. — Ako mi pa — živ-
 ljenje ohraniš, — in ljubo
 zdravje — spet podeliš, — ho-
 čem vse zvesto in čisto po-
 praviti, — kar sem zamudil, —
 ali pa v življenji — hudega sto-
 ril. — Kar še meni — prave
 pokore — zdaj pomanjka, —
 to boš mi ti, — usmiljeni Je-
 zus! — dodal. — Saj ti nočeš
 — grešnika smerti, — ampak
 želiš, — da se k tebi poverne,
 — in živi. — O Gospod! —
 bodi usmiljen — meni ubogemu
 grešniku! — Amen.

Priprava bolnika

za sv. obhajilo.

Srečen den — je dones za
 mé, — poln veselja — in
 zveličanja, — da priložnost
 imam — presveto rešnje Telo
 — svojega Izveličarja — po-
 nižno prejeti. — Nebeški že-
 nin — moje duše — pride
 danes — k meni prebivat. — —
 Oj ljubi Jezus! — vsegamogočni
 kralj — nebes in zemlje, —
 kako te hočem — vredno
 sprijeti? — — Lepo te pro-
 sim, — ti oskerbi — mojo dušo
 — s spodobnim — svatovskim
 oblačilom, — in pripravi —
 moje serce — tebi za vredno
 prebivališče. —

V e r a.

Spoznam — in terdno ver-
jem, — da si pričujoč — v
svetem rešnjem Telesu — z
dušo in s telesom, s kervjo in
z mesom, — ravno tisti —
moj Gospod, in moj Bog, —
kateri si enkrat — v jaselcih
ležal, — in za me — na križi
umerl. — Verjem, da bom —
zdaj tebe zavžil, svojega
pravega — živega Boga —
in človeka. — Ti sam si rekel:
— „Moje meso — je za-res
jed, — moja kri za-res pijača;
— kdor od tega zavživa, —
bo vekomaj živel“. — Vse terdno
verjem, — kar si nam ti —
oznanil, — in kar nas sv. mati
— katolška cerkev uči. — Vse
to verjem, — ker si nam

ti — večna resnica, — in mo-
drost — to razodel. — Nebo
in zemlja — bota prešla, —
tvoje besede pa večno osta-
nejo. — In v tej veri — želim
živeti — in umreti. — O moj
Bog! — poterdi me — v tej
pravi veri, — dokler bom
enkrat — tamkaj gledal, — kar
tukaj verjem. — —

U p a n j e.

O moj Jezus! — terdno za-
upam, da me ne boš — od
svoje svete — mize odvergel,
— za to, ker nimam — zadosti
— lepega — svatovskega ob-
lačila, — dokler si tudi mene
— k svoji večerji — milostno
povabil. — — Kakor je oče v
s. evangelji — zgubljenega sina

— na novo oblekel, — boš
 tudi ti — mene oskrbel —
 s svetimi čednostmi, — ki
 tebi dopadejo; — me boš pre-
 vidil — z nebeško popotnico
 za dolgo hojo — v večno živ-
 ljenje, — da boš ti v meni,
 — in jes v tebi — večno
 prebival. — To moje upanje
 — me tolaži — v mojem
 terpljenji, — v moji žalosti —
 me veseli, — dokler si ti —
 vse to obljubil, — dober in
 zvest — v svojih obljubah. —
 V tem zaupanji — daj mi ži-
 veti, — in srečno umreti, enkrat
 pa tebe — tamkaj v nebesih —
 večno zavživati. — —

L j u b e z e n.

Preljubeznjivi Jezus! —
 izvoljeni ženin — moje duše, —

ti večna ljubezen! — kako močno — si me ljubil, da si za mé — rojen bil, — na sv. križi — kri prelil, — in da zdaj — v sv. rešnjem Telesu — me obiščeš, — se moji duši — zavžiti daš, — ino pri meni — prebivati želiš. — — Kako ti hočem — toljko ljubezen — vredno poverniti, — ki sim uboga — revna stvar? — Samo ljubiti — te hočem — čez vse reči; — veliko hočem — te ljubiti, — ker si mi — veliko usmiljenja skazal; — iz ljubezni do tebe — vse storiti, — kar zapoveš. — O naj premaga — prava goreča — čista ljubezen — do tebe, moj Jezus! — vse težave — tega življenja; — naj pogasi — v mojem serci — vse po-

svetne želje, — da ne bodo —
me ločile — od tvoje ljubezni.
— Le tebe na večno — ljubiti
— želim.

P o ž e l j e n j e.

O moj Jezus! moj presladki
Jezus! — ti čudni ljubej —
duše moje! — ti se ponižajš
— k meni priti, — ki sim prah
in pepel! — O pridi — ti
ljubezen — mojega serca, — te-
bi se jez — z vsim izročim. —
Naj da odmerjem — vsemu po-
svetnemu, — in le samo — te-
bi živim. — Po tebi gladuje —
moja duša, — po nebeški —
angelski hrani (jedi). — Ka-
kor po studenci — žive vode,
— tako po tebi — ona želi. —
— Pridi, o Jezus! — usmiljeni

Odrešenik, — in reši — mojo
 dušo — od vsega hudega, —
 kar tebe žali. — — Pridi, o
 Jezus! — moj zdravnik, — in
 ozdravi — mojo dušo — od
 vseh bolečin — mojih grehov.
 — — Pridi, o Jezus! — ti moj
 sodnik — in skaži usmiljenje
 — grešni duši, — da tudi en-
 krat — usmiljenje najdem, —
 kedar me — na sodbo zakli-
 češ. — — Vzemi, o Jezus!
 — vse, kar imam, — le samo
 sebe — meni podaj. — Glej, tebi
 odperto — je moje serce; —
 in moja duša — čaka na té,
 o moj Bog, — in moje vse! —

P o n i ž a n j e.

Vsegamogočni, — večni Bog!
 — kdo sim jes, — červič

zemlje, — da me obiščeš :
 — jes revna — grešna stvar,
 — in ti k meni prideš ! —
 Neizrečeno — je tvoje veli-
 častvo, — dobrotljivi Jezus ! —
 kako velika pa moja slabost
 — in nevrednost, — tebe
 prejeti ! — pa objokanega —
 ponižnega serca — ne boš
 zaverigel. — Reci le samo —
 besedo, — in moja duša
 — bo očiščena — in olepšana ;
 — bo vredna postala — tebe
 zavžiti. — Le tebe iščem, —
 v tebe zaupam, — le samo
 tebe, — usmiljeni Jezus ! —
 se veselim.

Po spovedi.

S pričujočimi.

M o l i m o.

O naš milostljivi Zveličar Jezus Kristus! pohlevno tebe prosimo, naj bo tebi prijetna le ta spoved našega bolnega brata (sestre), po zasluženji tvoje ljube matere, Marije device, in vseh ljubih svetnikov. Kar mu (ji) je pa pri tej spovedi na pravi grevengi ali terdnem naprejevzetji pomanjkalo, dopolni ti, dobrotljivi Jezus! s svojim zasluženjem, da bo vseh grehov očiščen tvoje sveto rešnje Telo k svojemu večnemu življenju vredno prejel. Amen.

Litanije

presv. rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče iz nebes,

Bog Sin, odrešenik sveta,

Bog sv. Duh,

S. Trojica, en sam Bog,

Jezus, pravi Bog in človek,

Jezus, v presv. rešnjem

Telesu pričujoč,

Jezus, pod podobo kruha

zakrit,

Jezus, ti prava angelska

hrana,

Jezus, ti živi kruh, ki si iz

nebes prišel,

usmili se njegga (nje)!

Jezus, ti dušni živež za
 večno življenje,
 Jezus, ti naše zavetje (pri-
 bežaljšje) in pomoč,
 Jezus, ti tolažnik žalost-
 nih,
 Jezus, ti pomočnik slabih,
 Jezus, ti zdravje bolnikov,
 Jezus, ki si toliko bolnih
 ozdravil,
 Jezus, ki si poglavarjeve-
 mu hlapcu v Kafarnavmi
 pomagal,
 Jezus, ki si 12 let bolno
 ženo krvotôka rešil,
 Jezus, ki si 38 let bolnega
 moža s samo besedo oz-
 dravil,
 Jezus, ti pomočnik umer-
 jočih,
 Jezus, ti popotnica teh, ki
 se v večnost podajo,

usmili se njega (nje)!

Jezus, ti premagavec smerti,
 Jezus, ki si mladenčič v Naj-
 mi žalostni materi spet
 oživil,

Jezus, ki si Jairovo deklico
 iz smertnega spanja obudil,

Jezus, ki si mertvega La-
 cara na šterti den v živ-
 ljenje zaklical,

Jezus, ki si za nas na križu
 umerl,

Jezus, ki si bil za nas po-
 kopan,

Jezus, ki si na tretji den
 od smerti vstal,

Jezus, ki boš tudi nas en-
 krat od smerti zbudil,

Bodi mu milostljiv, **R.** zanesi mu,
 o Jezus !

Bodi mu milostljiv, **R.** usliši ga,
 o Jezus !

usmili se njegga (nje) !

Od nevere na tvojo pričujočnost v pres. rešnjem Telesu, odreši ga (jo), o Gospod!

Od nevrednega obhajila,
Od nepoterpežljivosti v trpljenji,

Od nespokorjenja in večne smerti,

Od zalezovanja hudih skušnjav,

Po tistem serčnem poženji, s katerim si hotel velikonočno jagnje s svojimi učenci jesti,

Po neizrečeni ljubezni, s katero si za nas umerl,

Po svojih petih kervavih ranah,

Po svojih ss. sedmih besedah na križu,

odreši ga (jo), o Gospod!

Po preveliki ljubezni, po kateri se naši duši zavživati daš, odreši ga (jo), o Gospod!
 Mi ubogi grešniki, **R.** prosimo te, usliši nas!

Da svoje križe in težave voljno terpimo,

Da po poti terpljenja pohlevno za tebo hodimo,

Da v božjo voljo vdani do konca stanovitni ostanemo,

Da pred svojo smertjo sv. obhajilo vredno prejmemo,

Da na posledno uro v tebe terdno zaupamo,

Da enkrat v večno gostovanje nebeskega kraljestva srečno pridemo,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, **R.** zanesi mu (ji), o Jezus!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, — — usliši ga
(jo), o Jezus!

Jagnje božje, — — usmili se
njega (nje), o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. Češena si
Marija i. t. d.

V. Bog je svet tako ljubil,
da je svojega edinorojenega
Sina dal.

R. Da vsaki, ki v njega verje,
ne bo pogubljen, ampak
ima večno življenje.

M o l i m o.

Gospod Jezus Kristus! Sin
živega Boga, ki si po volji

svojega nebeškega Očeta s pripomočjo s. Duha, skoz svoje bitko terpljenje svet odrešil, odreši tudi tega našega bolnega brata (sestro) od nja (e) grehov, in od vsega hudega, skoz svoje presveto telo in rešujočo kri. Dodeli mu (ji) svojo milost, da se bo vselej tvojih zapovedi držal, in ne dopusti, da bi se kdaj več od tebe ločil.

Gospod, Jezus Kristus, poglej, naš brat (sestra) želi tebe prejeti, in vžiti tvoje presveto Telo; o ne daj, usmiljeni Jezus! zato vsi tebe prosimo, da bi mu (ji) bil ta zavžitek k pogubljenju, ampak dodeli, da mu (ji) bo k življenju in zdravju za dušo in telo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom

v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

I. Opomin za bolnika.

Poglej, ljuba duša! Jezus tvoj ženin pride, ker tebe ljubi. Hiti (hilaj) v serčnih željah tudi ti njemu na proti s svetlo lučjo prave žive vere, z veselo svetlobo terdnega zaupanja, in z gorečim ognjem prave serčne ljubezni. — S tebo se hoče skleniti, v tebi prebivati, in na vekomaj s teboj živeti. — Daj mu v svojem sercu čedno prebivališče, kedar se v sv. obhajilu tebi približa. — Zato moli, in reci :

M o l i t e v.

O srečni dan! — ob katerem — priložnost imam — presveto

rešnje Telo — svojega zveličarja prejeti. — Spoznam — o moj Bog! — da nisim vreden — tolike milosti, — ker sim tebe — večno dobroto — tolikokrat razžalil, in se tebi — nehvaležnega skazal. — Ker pa vender — drugega nič — mojo dušo — nasititi ne more — in me ti — sam k sebi vabiš, — tako pridi tedaj, — ljubeznjivi Jezus! — v moje serce, — in vžgi v njem — plamen prave ljubezni — do tebe. — Poterdi mojo voljo, — ozdravi mojo revno dušo, — ki po tebi zdihuje. — Želim te ljubiti, — kakor te ljubijo — vsi angelji, in izvoljeni — svetniki v nebesih. — V le ti ljubezni — do tebe — želim živeti, — in umreti, —

da bi jes v tebi — in ti v meni — večno prebival. — —

O Marija, — prečista devica !
 — mati našega Zveličarja ! —
 vsi angelji, — in svetniki božji !
 — pridite — in pomagajte, —
 mojega — in vašega Boga —
 vredno moliti — in častiti. —
 — Od solnčnega izhoda — do
 zahoda — bodi češeno — in
 hvaljeno — presveto — rešnje
 Telo ! —

II. Opomin.

Premisli, ljuba duša ! da Jezus, ki je čistejši od solnca, hoče le v čistem serci prebivati. Za tega del obžaluj še enkrat prav v živo vse svoje grehe, in moli očitno spoved:

Očitna spoved.

Spovem se Bogu, vsegamo-
gočnemu, s. Mariji vselej devici,
s Mihelu arhangelju, s. Janezu
kerstniku, ss. apostelnoma
Petru in Pavlu, vsem svetnikom
in vam, duhovni oče, da sem
veliko grešil z mislijo, z besedo,
in z djanjem: moj greh, moj
greh, moj preveliki greh. —
Zato prosim s. Marijo vselej
devico, s. Mihela arhangelja,
s. Janeza kerstnika, ss. apo-
steljna Petra in Pavla, vse
svetnike in vas duhovni oče,
molite za me pri Gospodu
našem Bogu.

Pri sv. obhajilu.

Poglejte jagnje božje, ktero
grehe sveta odjemlje. — „Pri-

dite k meni vsi, ki terpite in ste obloženi, jez vas bom (potolažil) poživil;“ tako kliče Jezus, in posebno zdaj tebe vabi, ljubi brat (sestra). — Pridi tedaj, in svojega Gospoda s ponižnim srcem pozdravi, rekoč: O Gospod! jez nisim vreden, da greš pod mojo streho: reci le samo besedo, tako bo ozdravljena moja duša! (trikrat). Vender spoznam, in čutim, da sim tebe močno potreben. Pridi tedaj, moj zveličar! in poživi (potolaži) mojo dušo za večno življenje. Amen.

P o s v. o b h a j i l u.

O sveta večerja! v kateri se Kristus prejme, spomin njegovega terpljenja obhaja, duša

z gnado napolni, in se nam
zastava večnega veselja podeli.

S pričujočimi.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. Gospod, usliši našo molitvo!

D. In naše vpitje naj k tebi
pride!

M o l i m o .

Vsegamogočni, večni Bog,
dobrotljivi Oče nebeški, lepo
te zahvalimo, da si dal temu
našemu bratu (sestri) zavžiti
presveto rešnje Telo Jezusa
Kristusa, Izveličarja našega,
in te ponižno prosimo, naj da
mu bo to presveto obhajilo

k izveličanju duše, in truplu v pomoč. Za to tebe presimo, in terdno zaupamo po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, gospodu in odrešeniku našem, ki s tebo živi in kraljuje v edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

I. Z b o l n i k o m.

O presladki Jezus! — kako srečen sim jez, — da zdaj tebe imam, — ktereга nebo in zemlja — ne more obseči, — pred katerim — angeli trepečejo, — in svoje obličje zakrivajo, — O neizrečena ljubezen! — Kaj še hočem — več poželeti, — ker tebe vživljam, — v katerem so — vse dobrote — nebes in zemlje zapopadene? — Kako

se pa bom — tebi zahvalil —
 za tvojo ljubezen—in vse dobro,
 — katero sim jez — od tebe
 prejel? — Alj, saj veš, — da
 sim jez — revna stvar, — da
 nimam, — kar bi tebi dopadlo,
 — razun serce — polno
 ljubezni. — Tisto jez tebi —
 za prebivaljše podam, — da
 boš ti v meni, — jez pa v tebi
 — večno prebival.

Duša Kristusova, — posveti
 me! —

Telo Kristusovo, — zveličaj
 me! —

Kri Kristusova, — napoji me!
 Voda iz desne strani, — operi
 me! —

Terpljenje Kristusovo, — poter-
 di me! —

O dobrotljivi Jezus! — usliši
 me!

V svoje ss. rane — zakri me! —
 Se tebe ločiti, — ne pusti me!
 Pred peklenkim sovražnikom,
 — varuj me! —

Ob uri moje smerti — pokliči
 me! —

Da z vsemi svetniki — bom
 hvalil te —

Zdaj, in na vekomaj. Amen.

II. Z bolnikom.

Veseli se z meno — nebo in
 zemlja, — in hvali Gospoda
 — vse, kar živi. — Moja duša
 je našla, — ktereга ljubi; —
 svojega Gospoda, — in Boga.
 — Zvesto ga hočem — v sercu
 deržati, — in se nikdar —
 ločiti od nja. — — O kako
 srečen sim, — da me je obiskal
 — vsegamogočni kralj — nebes

in zemlje. — — S svojim mesom
 — me je nahranil (nasitil),
 — in napojil — s svojo kervjo. —
 — Oskerbel me je — moj Iz-
 veličar — za večno življenje.
 — Zdaj živim, — pa ne več
 sam, ampak moj Jezus — v
 meni živi. —

Bodi pozdravljen, — preljubi
 gost — moje duše! — Bodi
 pozdravljen, — nebeška slad-
 kost — mojega serca! — Bodi
 pozdravljen, — ti zastava —
 mojega zveličanja, — ti moje
 upanje, — moje veselje! — —
 O Gospod, — kralj večne slave
 (česti), — kako se ponižaš —
 k meni priti, — k revnemu
 — pozemeljskemu červu, —
 iz svojega veličastva — k
 meni grešniku. — Ponižno te

molim — zdaj na sedežu — svojega serca. — Hvalim tebe — in častim — iz vse svoje moči, — in združim — svoje slabo češenje — s počešenjem — vse nebeške družbe. — Naj se razlega (razširja) — tvoja hvala — kakor v nebesih, — tako na zemlji. — Od sončnega izhoda do zahoda — bodi hvalljeno — tvoje presveto ime. — —

O kako sim srečen, — da sim dosegel, kar sim poželed, — moj izveličar! — tebe prejeti! — Imam dušo tvojo, — ljubi Jezus! — ki hoče posvetiti — revno siroto — dušo mojo. — Imam tvoje presveto Telo, — ki bo očistilo — od vsega madeža — moje telo. — Imam tvojo — drago kri, — za moje odrešenje — na križi prelito, — da bo

oprala — moje serce — od
vseh pregreh. — — O kako
vesele — so zdaj za mé, —
usmiljeni Jezus! — tvoje besede:
— „Kdor zavživa — moje meso,
in pije — mojo kri, — on živi
v meni, — in jez v njem, —
in jez ga bom — obudil —
poslednji den“. — Oj kako velika
— je tvoja ljubezen, — da
v meni prebivaš, — ubogem
grešniku; — jez pa v tebi, —
v neizmernem veličastvi. — —
O večna dobrotá! — kdo me
bo ločil — od tvoje ljubezni?
— Ne težave, — ne veselje,
— ne življenje, — in tudi ne
smert. — Vse, kar imam — iz
čiste ljubezni — tebi izročim. —
O moj Jezus. — preljubeznjivi
Jezus! — ti si moja — edina
ljubezen, — ti si serce mojega

serca, — ti si moj Bog, — in
 moje vse! — O naj občutim, —
 moj izveličar! — nebeško moč
 — tvojega prebivanja — v mojem
 sercu, — naj de okusi — moja
 duša, kako sladek — si ti,
 Gospod; — naj da polna —
 tvoje sladkosti — in ljubezni
 — le tebe išče, — le tebe ljubi
 — in se na večno — s tebo
 veseli. — Amen.

Pred s. poslednjim oljem.

I. Z b o l n i k o m.

O moj Bog, — moj Oče
 nebeški! koliko dobrot — sim
 v svojem življenji — od tebe
 prejel! — Od mojega rojstva —
 do te boleznj — je vse polno —
 tvoje milosti, — in ljubezni. —

Tudi ta bolezen — je dober dar — tvoje očetove roke. — O da bi jo mogel — k svojemu zveličanju — prav voljno prenesti! —

Goljufni svet — sedaj m več — pomagati ne more. — Moja pomoč — je v imenu Gospoda, — ki je stvaril — nebo in zemljo. — Kakor je Jezus — v smertnih težavah — na oljski gori — molil, rekoč: „Ljubi oče! — če je mogoče, naj ta kelh — mojega terpljenja — gre od mene; — ali ne moja, — ampak tvoja volja — naj se zgodi;“ — ravno tako — se tudi jez, — Oče nebeški! — k tebi obernem, — in kličem — iz globočine — svojih težav: — Ljubi Oče! ali je mogoče, — vzemi od mene

— leta grenki kelh — moje bo-
lezni! — Saj je tebi vse mogoče;
— pa ne moja, — temuč tvoja
volja — naj se zgodi. — Poslal
si meni — hude bolečine; —
— pošli mi tudi — poterpež-
ljivost, — da jih voljno terpim.

Poslal si Jezusu, — ljubi
Oče! — angelja, — v smertni
bridkosti — njega potolažit
(oveselit), — meni pa pošlješ
— svojega namestnika, —
od svete cerkve, — da me
denejo v s. olje — in nad
menoj molijo. — Verna moli-
tev — mi bo pomagala, — in
ti, Gospod! — boš potolažil
moje bolečine, — in moje
grehe mi odpustil. —

Za vsim se podam — tvoji
s. volji, — in serčno želim —

s. zakrament — poslednjega olja — vredno prejeti, — katerega si ti, — usmiljeni Jezus! revnim bolnikom — za pomoč postavil. — S tisto vero, — s tistim zaupanjem — daj meni — to sv. mazilo — vredno prejeti, — katero so imeli — vsi tisti bolniki, — katere si ti — tako čudno ozdravil; — naj da zaslišim — tudi jez danes — tvoje vesele besede: — „Zaupaj moj sin (hči), — tvoja vera — ti je pomagala“.

II. Z bolnikom.

Preljubi Jezus, — Zveličar — duše moje! — milo poglej — mene grešnika, — ki v velikih težavah — tukaj ležim. — Jes sim po poti —

svojega življenja — med razbojnike padel. — Ti razbojniki — so moji grehi. — Strašne rane — so naredili — moji duši. — Vsa zapuščena — je ona zdihovala, — ker ni našla — — pravega prijatla — na tem svetu, — da bi se usmilil — in ji pomagal. — Ti pa si prišel, — dobrotljivi Jezus! — kakor usmiljeni Samaritan: — si očistil — mojo dušo — od vseh pregreh — po zakramentu sv. pokore; — si me poživil — z nebeško hrano — svojega presvetega — rešnjega Telesa. — O tako pomaži — še moje rane — s sv. oljem — svoje milosti, — in ohrani — pred vsem hudim — mojo dušo — in telo. — — O Gospod! — ako le hočeš, — ozdraviš me. —

V tvojo sv. voljo se izročim. —
 Stori z meno — kakor tebi
 dopade. — Ti si moje zaupanje,
 — samo ti, — o Gospod! — in
 moj Bog! — si moja pomoč. —

Na pričujoče.

Tudi vi pričujoči! molite
 z menoj za našega bolnega
 brata (sestro), naj mu usmiljeni
 Oče nebeški bolezen polajša,
 mu tisto k zveličanju oberne,
 njega razveseli (potolaži), in
 požegna. Pokličimo vse svet-
 nike božje na pomoč, da bi
 tudi oni pri Bogu za njega
 (njo) prosili.

Litanije

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog Oče iz nebes, usmili se
njega (nje)!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili
se njega (nje)!

Bog sv. Duh, usmili se njega
(nje)!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili
se njega (nje)!

Sv. Marija,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sv. angelji in arhangelji,

Sv. Jožef,

Vsi sv. očaki in preroki,

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

prosi-te za njega (njo)!

Vsi sv. apostelni in evan-
gelisti,

Vsi sv. učenci Gospodovi,

Vsi sv. nedolžni otroci,

Sv. Štefan,

Sv. Lovrenc,

Vsi sv. marterniki,

Sv. Gregor,

Sv. Avguštin,

Vsi sv. škofi in spoznovavci,

Sv. Benedikt,

Sv. Frančišek,

Vsi sv. menihi in puščavniki,

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Barbara,

Vse sv. device in vdove,

Vsi svetniki in svetnice

božje,

Bodi mu milostljiv, R. zanesi

mu (njej), o Gospod!

Bodi mu milostljiv, usliši nas,

o Gospod!

prosi - te za njega (njo)!

Od njegovih (njenih) grehov,
 Od nevarnih težav in duš-
 nega nepokoja,
 Od malovernosti in neza-
 upanja,
 Od jeze, sovraštva in vse
 hude volje,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od tvoje jeze,
 Od večne smerti,
 Od vsega hudega,
 Po skrivnosti svojega sv.
 včlovečenja,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem križi in terpljenji,
 Po svoji smerti in poko-
 panji,
 Po svojem častitljivem vsta-
 jenji,
 Po svojem čudnem vne-
 bohodu,

odreši ga (njo), o Gospod!

Po prihodu tolažnika sv. Duha,
odreši ga (njo), o Gospod!

Ob uri njegove (njene) smerti,
odreši ga (njo), o Gospod!

Na dan sodbe, odreši ga (njo),
o Gospod!

Mi ubogi grešniki, R. prosimo
te, usliši nas!

Da svojega bolnega služab-
nika (— co) v svoji sv.
volji ohraniš,

Da mu gnado poterpežljivi-
vosti daš,

Da mu duha prave pokore
podeliš,

Da mu vse grehe in za-
služene kazni odpustiš,

Da mu vse hude misli od-
ženeš,

Da njegovo došo k nebeš-
kim željam povzdigneš,

Da mu svoj mir dodeliš,

prosimo te, usliši nas!

Da milost in tolaženje s. Du-
ha v njegovo serce vliješ,
Da ga na duši in truplu
ozdraviš,

Da mu gnado srečnega
vojskovanja in dokon-
čanja podeliš,

Da ga zasluženja tvoje
smertne bridkosti delež-
nega storiš,

Da mu gnado stanovitnosti
daš,

Da ga po dokončanju tega
življenja v večno veselje
vzemeš,

Da svojega bolnega slu-
žabnika(-co) poterdiš, po-
žegnaš † in posvetuješ,

Ti Sin božji,

Jagnje božje, ki grebe sveta
odjemlješ, R. usmili se njega
(nje), o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, i. t. d. **R.** zanesi mu, i. t. d.

Jagnje božje, i. t. d. **R.** daj mu mir, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. Ozdravi svojega služabnika, o **Gospod!**

R. Kteri na te, moj **Bog!** zaupa.

V. **Gospod,** pošlji mu svojo pomoč!

R. In stori ga terdnega v njegovi bolezni!

V. **Usmili se** njega, o **Gospod,** po svoji veliki milosti.

R. In po obilnosti svojega usmičenja zbriši njegove pregrehe!

V. Vstvari v njem, o Bog,
čisto serce!

R. In ponovi v njem dobrega
duha!

V. Gospod, usliši našo molitev!

R. In naše vpitje naj k tebi
pride!

M o l i m o .

Ozri se milo, o Gospod!
na svojega služabnika (-co),
ki v slabosti svojega trupla
omaguje; in razveseli njegovo
dušo, katero si vstvaril, naj da
on, po tvojem obiskanji po-
boljššan, očitno spozna, da je
le po tvoji milosti rešen. Po
Jezusu Kristusu, Gospodu na-
šem. Amen.

M o l i m o .

O Gospod Bog! ki si naročil po svojem apostelnu Jakopu: „Ali je kdo med vami bolen, naj mašnike cerkve k sebi pokliče; naj da molijo nad njim, in ga pomažejo s sv. oljem v imenu Gospodovem; in verna molitev mu bo pomagala, Gospod bo dal, da mu bo boljši, in ako je v grehah, mu bodo odpuščeni.“ Prosimo te, Zveličar naš, preloži po milosti sv. Duha težave temu bolniku, in njegove rane ozdravi, grehe odpusti, in odvzemi mu vsako terpljenje duše in trupla, in mu popolnoma zdravje, znotranjo in zunanjo zopet milostljivo dodeli, naj da bo skoz tvojo pomoč

ozdravljen, tebi spet služiti
mogel. Ki živiš in kraljuješ
z Bogom Očetom in s sv.
Duhom Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

Pri mazilenju na očeh.

Usmiljeni Jezus! ki si se
nad terdovratnim Jeruzalemom
razjokal, in se na Petra milo
ogledal, ogledaj se tudi na
mene, in mi moje grehe odpusti,
ki sim jih storil s svojimi očmi,
daj da bom veselo gledal zve-
ličanje tvoje!

Pri mazilenju na ušesih.

Usmiljeni Jezus! ki si toliko
krivih tožb, preklinjanja, in
zasramovanja v svojem terplje-

nju zaslišal, odpri zdaj moji prošnji svoje ušesa, in odpusti mi moje grehe, ki sim jih storil s svojim poslušanjem; naj da bom zaslišal veseli glas tvojega usmiljenja.

Pri mazilenju pod nosom.

Usmiljeni Jezus! ki si toliko zasramovanja in zaplivanja od hudobnih Judov—(rabeljnov) voljno prestal; odpusti mi, kar sim tebe skoz poželjenje grešnih reči, s svojim duhanjem razžalil; naj, da mi ne bodo več dišale grešne sladnosti, ampak dober duh svetih čednost naj me obdaja.

Pri mazilenju na ustih.

Usmiljeni Jezus! ki si svoje presvete usta tolikokrat odperl, ljudi učit, za nas molit, in nas tolažit; ki si poterpežljivo molčal, ko so te preklinjali, kakor nedolžno jagnje, ktero k smerti peljano svojih ust ne odpre; odpusti meni vse prazne besede in pregrešno govorjenje. Jezus! ki si bil z jesihom in z žolcem napojen, daj mi pomoč, da vse grenkosti svoje boleznj voljno terpim, enkrat pa večno veselje zavživam.

Pri mazilenju na rokah.

Usmiljeni Jezus! ki si svoje svete roke, s katerimi si toliko dobrega storil, neusmiljeno zvezati in na križ pribiti dal,

odpusti mi zavolj svojih sv. ran vse moje grehe, ki sim jih s svojimi rokami skoz ne- spodobno seganje in krivično djanje storil. Naj da svoje roke le k tebi povzdigujem, enkrat pa srečno svojo dušo v tvoje sv. roke izročim.

Pri mazilenju na nogah.

Usmiljeni Jezus! po toliko svetih stopinjah, ki si jih ti za me storil, posebno kedar si nosil težki križ, na ktere ga si svoje sv. noge pribiti dal, ponižno te prosim, odpusti mi vse moje grehe, ki sim jih s svojimi nogami po pregrešnih potih storil. Daj, da hodim po pravem potu tvojih zapoved, in srečno dojdem v večno zveličanje. Amen.

Po sv. poslednjim oljem.

Z bolnikom.

Po tem sv. mazilu, — po svojem usmiljenji, in po svojem — neskončnem zasluženji — očisti me — dobrotljivi Jezus! — vseh mojih pregreh, — ktere sim storil — vse žive dni — s svojimi počutki. — Daj mi moč — na duši in truplu — vse težave — k tvoji časti — in k mojemu zveličanju — voljno prestat; — naj da se tvoja sveta volja — vselej zgodi.

S pričujočimi.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, i. t. d.

V. Ozdravi, o Gospod, svojega služabnika (-co).

R. Ki v tebe, o Bog! zaupa.

V. Pošlji mu, o Gospod, svojo pomoč.

R. Na postel nja bolezní.

V. Gospod, usliši našo molitev!

R. In naše vpitje naj k tebi pride.

I. M o l i m o.

Usmiljeni večni Bog! daj da bo to sveto mazilo temu bolnemu služabniku tvojemu k očiščenju njegove duše, k zdravju trupla in k premaganju vseh skušnjav hudičevih; naj, da bo on skoz moč tega sv. zakramenta vse težave in bolečine svoje bolezní voljno in srečno prestal; naj da bo na te zaupal; se na tvojo

neskončno milost in dobroto terdno zanesel, in pohlevno z Jezusom rekel: „Oče! naj se z meno po tvoji sv. volji zgodi“. Amen.

II. M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si milostljivo pogledal na molitev in na solze Ecehija svojega služabnika, kedar je v smertni bolezni ležal, in si mu še petnajst let živeti dodal; usliši tudi zdaj prošnjo tega svojega bolnega služabnika (-ce), usliši našo molitev, in skaži mu obilnost svojega usmiljenja, naj da bo skoz tvojo božjo moč iz postelje svoje bolezni vstal, in tebi v tvoji sv. cerkvi svojo zahvalo veselo

obhajal. Po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

Sklep.

Opomin na bolnika.

Ljuba duša! Bog ti je gnado
dal, le-te sv. zakramente pre-
jeti; — poterdil te je s po-
močjo svoje milosti, obiskal z
nebeškim tolažilom. — Bodi
tedaj potolažen, in vesel toli-
kega obiskanja božjega. Za-
hvali se mu za vse milosti in
dobrote, ki si jih v celem svo-
jem življenju, v zdravji, in po-
sebno zdaj v svoji bolezni prejel,
in s hvaležnim srcem reci:

Molitev.

O usmiljeni Jezus! — pre-
sladki Jezus! — moj Bog, —

in moj **Gospod!** — s ponižnim
 srcem — se ti zahvalim —
 za vse dobrote — celega mojega
 življenja, — posebno pa, — da
 si mi gnado dal te sv. zakra-
 mente — danes prejeti. — —
 Lepo te prosim: — odpusti
 mi — vse moje pregrehe, —
 izbriši — v mojem sercu —
 vse njih ostanke. — Odpusti
 mi — vse zaslužene kazni. —
 Varuj me — pred vsemi skuš-
 njavami, in poterdi me — v tvoji
 milosti. — Daj mi zopet —
 ljubo zdravje, — ako je tvoja
 — sveta volja, — in meni
 dobro: — če si pa sklenil —
 poklicati me iz tega sveta,
 tako se podam — v tvojo sv.
 voljo. —

O Gospod! — ostani pri
 meni, — kedar si mi bo —

začelo mračiti — na tem svetu,
 — kedar bo solnce — mojega
 življenja — v božji gnadi — za
 gore šlo. — — Tebi, o Jezus!
 — jez živim, — in tebi umerjem;
 — živ in mertev naj bodem
 tvoj. — Le samo ti — si moje
 življenje, — in umreti — je moj
 dobiček. —

„Kdor v mene verje — ne bo
 vekomaj — smerti vidil;“ —
 tako, o Jezus! — ti sam govo-
 riš. — O moj Bog, — in moj
 Gospod! — jez v tebe verjem,
 — in bom živel, — ali ravno
 umerjem, — s tebo vekomaj.

„Kdor v mene zaupa, — ne
 bo v sramoti ostal; tako sam
 večni Bog! — ti govoriš. —
 V tebe zaupam, — o moj Bog!
 — in se bom pri tebi — veko-
 maj veselil. —

„Kdor mene ljubi, — ga tudi ljubim, — in tudi moj Oče — njega ljubi; — in bova prišla, in pri njem prebivala“; to si, Jezus! — ti sam obljubil. — Dobrotljivi Jezus! — ti večna ljubezen! — saj veš, — da te ljubim. — Dodeli mi gnado — v tej tvoji ljubezni tukaj — na zemlji — voljno terpeti, — srečno umreti, — in v nebesih — z vsemi izvoljenimi — te ljubiti — vekomaj. Amen.

S p r i č u j o č i m i .

M o l i m o .

Vsegamogočni, večni Bog! usliši naše prošnje, in pošli nam iz nebes svojega sv. angelja, naj tega bolnega služabnika (-co) tvojega, in vse,

kteri v tej hiši prebivajo, obišče, varuje, ohrani, in jim vselej na strani stoji. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. — Češena Marija. —

Čast in hvala Bogu Očetu i. t. d.

V. Gospod, usliši našo molitev!

R. In naše vpitje naj k tebi pride!

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Priprava

za papežev žegen.

Nagovor.

Ljuba keršanska duša! poglej in premisli, kako dobrega Očeta v nebesih imaš, vsega-

mogočnega Boga, polnega usmiljenja, ki za te skerbi, več kakor lastna mati za svoje dete. Imaš pa tudi dobro mater na zemlji, sv. katoliško kersansko cerkev, ki te z vsem oskerbi, kar k tvojemu zveličanju služi. — Ali vzemeš tedaj to svojo bolezen iz ljubezni do Boga z hvaležnim srcem iz očetove roke?

Ali si pripravljen živeti, pa tudi umreti, kakor je božja sv. volja? —

Daruješ Bogu to svoje terpljenje za odpuščanje grehov? —

Ali odpustiš vsem iz serca, ki so te kdaj razžalili, ali ti kaj hudega storili? —

Želiš pa tudi, naj ti vsi odpustijo, ktere si kdaj ti razžalil?

Ali si pri volji vse na tanko poverniti, kar si komu krivice naredil, kolikor ti je mogoče?

Si pripravljen sporočiti, naj se iz tvojega premoženja vsaka škoda poverne, ki bi jo bil komu storil?

Hočeš kaj po volji božji umreti, kakor pa ne po volji božji živeti? —

Verješ vse, kar je nam Bog razodel, in kar sv. mati kat. cerkev uči? —

Zaupáš terdno po zasluženji Jezusa Kristusa zadobiti odpušcanje grehov, in večno življenje doseči? —

Ali ljubiš svojega Boga čez vse druge reči v nebesih in na zemlji? —

Si pripravljen iz ljubezni do Boga vse drugo zapustiti, in se k njemu obrniti? —

Ali izročiš svojo dušo in telo usmiljenemu Jezusu, Zveličarju svojemu? —

Želiš kakor dober otrok svoje svete matere katoliške cerkve živeti in umreti?

Imaš tudi serčne želje se vseh odpustkov in pomoč deležnega storiti, ktere ona umerjočim daja? — — —

Povzdigni zato svoje serce, skleni se s sv. materjo kat. cerkvijo, ter reci:

M o l i t e v .

Ljubi Oče! — ogledaj se milo — na svojega otroka, — kateri kliče — na tvoje usmi-

ljenje, in se poda — v tvoje
sv. roke.

Verjem v tebe! — in vse
— za resnico imam, — kar
si nam — ti razodel, — in kar
nas — sv. kat. cerkev uči. —
Terdno zaupam, -- in se ve-
selim — na vse to, — kar
nam je — Jezus obljubil. —
Tebe ljubim — čez vse drugo,
— ker si naj večji, — vse
ljubezni — vredna dobrota. —
Želim — ljubiti te, — kakor
ljubi — dobro dete — svojega
nar boljega očeta, — in serčno
želim — te skoraj — v sv.
raji — z vsemi angelji — in
svetniki — vekomaj ljubiti. —
— Za tega delj — iz serca
obžalujem — vse svoje grehe
— celega življenja, — in kli-
čem — kakor ubogi grešnik :

— „O Gospod! bodi mi mi-
lostljiv — ubogemu grešniku!“
— Ne povračuj mi — po mo-
jih delih, ampak stori z meno
— po tvoji — neskončni mi-
losti. — Amen.

Molitve

pri umirajočih.

V e r a.

O vsegamogočni, — večni
Bog! — v tebe verjem, —
tebe spoznam; — in tebe molim
— svojega pravega, — živega
Boga: — Očeta, Sina — in
svetega Duha, — v treh ose-
bah — enega samega Boga.
— Verjem, — da je Sin božji
— človek postal, za nas

terpel, — in na križi umerl; — da bo pravične — večno poplačal, — in krivične — večno kaznoval. — Verjem vse, — kar je Jezus učil, — kar so aposteljni pridigovali, — in kar nam — sv. mati — kat. cerkev — za verovati oznanuje; — dokler si ti, — o moj Bog! — vse to razodel, — ki si večna resnica — in modrost. — O kako srečnega — mene stori — ta sv. vera! — V njej želim — živeti in umreti. — O moj Bog! — poterdi me — v tej sv. veri.

U p a n j e.

O dobrotljivi, — milostljivi Bog! — Terdno zaupam — po zasluženji — Jezusa Kri-

stusa, — da mi boš — vse
 moje grehe — dobrotljivo od-
 pustil, — in me zveličal, —
 ker si ti — vse to obljubil,
 — ki si vsegamogočen — in
 zvest — v svojih obljubah. —
 To zaupanje — mi daje moč,
 — svoje težave — voljno
 terpeti, — dokler zaupam —
 za to terpljenje — večno pla-
 čilo — tamkaj prejeti. — V
 tem zaupanji — sem priprav-
 ljen — živeti in umreti. — O
 moj Bog! — poterdi v meni
 — to moje zaupanje. —

L j u b e z e n .

O moj Bog! — ti večna
 ljubezen, — tebe ljubim —
 iz celega serca, — iz cele
 duše, — iz vse svoje moči, —

čez vse druge reči: — ker si
 sam v sebi — vse česti — in
 ljubezni vreden. — Ljubim
 tudi — zavolj tebe — svojega
 bližnjega, — svoje prijatle —
 in sovražnike, — kakor sam
 sebe. — Ti poznaš — moje
 serce, — in veš, — da tebe
 ljubim. — — Zato mi je žal
 — iz celega serca, — da sim
 tebe — toliko razžalil. — — —
 Ljubi Oče! — odpusti mi —
 vse moje grehe, — in ne za-
 verzi — svojega otroka, — ki
 tebe večno — ljubiti želi. — —
 Rajši hočem umreti, — in vse
 terpeti, — kakor tebe še —
 enkrat razžaliti. — — Nobena
 stvar — naj me ne loči — od
 tvoje ljubezni. — — V tej
 ljubezni — hočem živeti, — in
 tudi umreti. — O moj Bog! —

pomnoži v meni — živi ogenj
— svoje ljubezni.

Zadnje izročenje.

Svet mine, — in vse njegovo
poželjenje. — Posvetno veselje,
— in vse časne dobrote — so
za me pri kraju. — — Rad
zapustim — to revno zemljo,
— dolino solz — saj vem, —
da nisim — za njo vstvarjen.
— — Vse posvetno — gine
(zibne) zdaj — izpred mojih
oči, — le samo tri reči — mi
še ostanejo — moja vera, —
moje upanje, — moja ljubezen;
— nar večji med njimi — je
pa ljubezen. — — Iz ljubezni do
tebe — usmiljeni Jezus! —
voljno terpim, in umerjem. —
— Naj se izide (zgodí) — nad

meno — sv. volja — Očeta
 nebeškega! — — Le eno te
 prosim, — moj Zveličar! —
 — daj mi skoraj — tamkaj
 gledati, — kar tu verjem, tam-
 kaj zavživljati, — kar tu upam,
 — daj mi ljubiti, — kar čez
 vse ljubim: — ljubiti tebe, —
 mojega Gospoda, in mojega
 Boga, — vekomaj. — Amen.

Tolažbe

v smertnih težavah.

1. O Gospod! grenek je kelih
 mojega terpljenja; — odvzemi
 ga meni, če je mogoče; ali
 tvoja sv. volja naj se zgodi. —
 Ako sim toliko dobrega iz tvoje
 roke prejel, rad vzemem tudi
 to hudo. — — Voljno hočem
 terpeti, kakor Bog hoče, in

kakor dolgo on hoče. — Tu sekaj, tukaj žgi, le v večnosti mi prizanesi. —

Teško diha moje truplo, in se smerti približuje; ali moja duša se povzdiguje v večno življenje.

2. Za eno samo gnado še prosim, le samo eno še iščem: — da bom prebival v hiši Gospodovi, in se na večno ž njim veselil. — — — O kako ljubeznjivo je tvoje prebivališče; o Gospod! — moja duša želi, in zdihuje po Gospodovem stanovanju. — — O Gospod, srečni so, ki v tvoji hiši prebivajo; hvalili bodo tebe vekomaj. — V hiši Očetovi je veliko prebivališč. — Jezus je šel, nam tiste pripraviti. — Tudi za me je — prebivališče pripravljeno. — Tudi jez sim otrok Očeta

nebeškega, tudi jez sim brat (sestra) Jezusa Kristusa. Na poslednjo uro pride po mé, da kjer je Jezus, — moj Gospod, tudi jez njegov hlapec (dekla) bom. — Bog mi bo vse solze obrisal od mojih oči. — Ne bo več smerti, ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečin, vse to bo minulo. —

3. Le popotnik sim na zemlji, tamkaj v nebesih je moj pravi dom. — Oče nebeški! ti me kličeš iz ptuje dežele v očetovo hišo nazaj. Voljno se hočem na pot podati, in se veselim, da bom skoraj pri svojem Očetu. — Rad zemlji povernem, kar je njenega: svoje telo; vzemi le ti, o Bog! kar je tvojega: mojo dušo v sv. nebo. — Naj se zgodi vse po volji

božji, — saj tistim, ki njega ljubijo, vse v dobro izide. — —

4. Ljubi Jezus! ostani pri meni; začelo se je meni mračiti, dan mojega življenja se je nagnil, in noč moje smerti prihaja. — Čas mojega ločenja se približuje. Želim se ločiti iz tega sveta, in z Jezusom sklenjen biti. — O da bi mogel s sv. Pavlom veselo izreči: „Dobro sim se vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj me čaka krona pravice, katero mi bo dal moj Gospod, pravični sodnik, ne samo meni, ampak tudi tem, kateri ljubijo njegov prihod.“

5. Kaj si žalostna moja duša, in kaj se bojiš? — Le zaupaj v Boga, v Gospoda, svojega Zveličarja. — Oj ljubi Jezus!

ki si mene s svojo sv. rešnjo kervjó tako drago odkupil, ne daj, da bi bilo tvoje terpljenje in tvoja smert nad menoj zgubljena.

Več ne prosim za časno življenje, le samo eno še poželim: — pomagaj mi srečno prestati moje težave, in s tebo veselo izreči: „Dokončano je.“

— Daj mi zaslišati, usmiljeni Jezus! tvoj veseli glas: „Dobro tebi, pridni in zvesti hlapec (dekla)! ker si bil v malem zvest, hočem te čez veliko postaviti. Pojdi v veselje svojega Gospoda.“

O Gospod! ogledaj se milo na me, kakor si se k razbojniku na križi ljubeznjivo obrnil, in mu rekel: „Še danes boš v rajú pri meni.“ — Jezus,

Sin Davidov! usmili se mene, in bodi meni grešniku usmiljen.

Ti, ki si Petra milo pogledal, in Magdaleni vse grehe odpustil, tudi mene zaverigel ne boš. — — Ti, o Jezus! si moje življenje, in umreti, iz ljubezni do tebe, je moj dobiček. — Ako živim, tebi živim in ako umerjem, saj tebi umerjem; tvoj hočem biti živ in mertev. Amen.

Zadnje zdihovanje.

Usmili se mene, o moj Bog! po svoji veliki milosti. — Zbriši po obilnosti svojega usmiljenja mojo hudobijo. — Operi me od moje krivice, in očisti me od moje pregrehe. — Nikar me ne zaverzi od

svojega obličja, in ne vzemi od mene svojega sv. duha. —

Duša žalosti polna tebi dopade, objokanega in ponižnega serca, o Bog! ne boš zavergel. — —

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, usliši moj glas! — Naj poslušajo ušesa tvoja mili glas prošnje moje. — Gospod! ako boš zavolj pregreh rajtingo terjal, o Gospod! kdo bo obstal? — Alj pri tebi je odpuščanje grehov, in zavolj tvoje postave čakam na te, o Gospod! — Moja duša čaka na njegove besede, moja duša na Gospoda zaupa. — Pri Gospodu je usmiljenje, in pri njem je obilno odrešenje. —

Verjem v tebe, o moj Bog! ki si večna resnica, in neskončna

modrost. — Upam v tvoje brezkončno usmiljenje, o moj Bog, ker si vsegamogočen, in zvest v svojih obljubah. — Ljubim tebe čez vse stvari, ker si nar veči, in vse ljubezni vredna dobrot. — — Žal so mi vsi moji grehi, s katerimi sim tvojo dobrotu tolikokrat razžalil. — Iz ljubezni do tebe se odpovem vsem pregreham, in rad umerjem, da le tebe več ne razžalim. — —

Oče nebeški, usmili se mene! V tvoje roke izročim svojo dušo. — Jezus, odrešenik sveta, usmili se mene! V tvoje roke izročim svojo dušo. — Bog sveti Duh, usmili se mene! — Tebi izročim svojo dušo. — Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se mene!

— Tebi izročim svojo dušo. — — O Gospod! ne pomni grehov moje mladosti, in ne povračuj mi po mojih hudobijah. Ne zaverzi me izpred svojega obličja! — Jezus Kristus, ti Sin Božji! bodi usmiljen moji grešni duši! — Reci o Jesus! duši moji: „Jezus si izveličanje tvoje.“ — —

O Marija, mati mila! pod tvojo brambo (pripomoč) pribežim. — Prosi za me, ubogega grešnika, zdaj in na mojo zadnjo uro! —

Sv. Mihael, ti poglavar nebeške vojske! brani me v le-tem hudem zadnjem boju (vojski), da srečno premagam in obstojim na ostri sodbi. —

Sveti angel, ti varh moj, meni zdaj na pomoč stoj. Sprejmi

(pelji) mojo dušo k večnemu Očetu nazaj. — Sv. Jožef! prosi za mé ljubega Jezusa, naj da me k sebi vzeme. — Sv. Dizmas! prosi za mé, da na svojo zadnjo uro, kakor ti na križi, usmiljenje najdem.

S. Barbara! prosi za mé, naj da srečno svoj tek dokončam. — Vsi ljubi svetniki božji, posebno vi moji patroni J.! J.! prosite za mé, naj da se skoraj v nebesih z vami razveselim. — —

O preljubeznjivi Jezus! v presvete rane tvoje izročim svojo dušo. — O Gospod! pusti me, svojega hlapca (deklo) totaj v miru iti, naj da bojo oči moje gledale izveličanje tvoje. — Jezus! Marija! in sv. Jožef! pridite mi na pomoč!

— — Srečno zemlja! — dokončano je! — O Gospod Jezus! sprejmi mojo dušo — Jezus! — Jezus! — Jezus! —

Kedar se sv. križ v roke
poda.

Usmiljeni Jezus! bodi ti našemu bratu (sestri) v zadnjem vojskovanji vsegamogočen pomočnik, naj da svoje smertne težave, kakor ti na križi, srečno prestopi. — Le samo po tvojem terplenju in britki smerti on terdno zaupa srečno umreti, v večno izveličanje priti. — Kakor si ti Jezus na križi svojo dušo izročil v Očetove roke, tudi dušo tvojega služabnika (-ce) izročimo v tvoje sv. roke, da jo

po svojem sv. križi rešiš, in
večno izveličaš.

**Kedar se mertvaška
sveča poda.**

O Gospod! začelo se je
mračiti našemu bratu (sestri).
Razsvetli, o Jezus, ti večna
luč! mertvaško temo svojega
spoznovavca (-ke); polajšaj
mu smertno težavo; naj mu
sveti večna luč! — Vzemi ga
v večni mir in pokoj. Amen.

Litanije

pri umirajočih.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

Sv. Marija,
 Vsi sv. angelji in arhangelji,
 Sv. Abel,
 Vsa sv. družba nebeška,
 Sv. Abraham,
 Sv. Janez Kerstnik,
 Sv. Jožef,
 Vsi sv. očaki in preroki,
 Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Janez,
 Vsi sv. aposteljni in evan-
 gelisti,
 Vsi sv. učenci Gospodovi,
 Vsi sv. nedolžni otroci,
 Sv. Štefan,
 Sv. Lovrenc,
 Vsi sv. marterniki,
 Sv. Silvester,
 Sv. Gregor,
 Sv. Avguštin,

prosi - te za njegga (njo)!

Vsi sv. škofi in spoznovavci,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Frančišek,
 Vsi sv. menihi in puščavniki,
 Sv. Marija Magdalena,
 Sv. Lucija,
 Vse sv. device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice
 božje,

prosi-te za njega (njo)

Bodi mu (njej) milostljiv, R.
 zanesi mu, o Gospod!
 Bodi mu (njej) milostljiv, R.
 usliši nas, o Gospod!
 Od tvoje jeze, R. odreši ga
 (njo), o Gospod!
 Od vsega obupanja, odreši ga
 (njo), o Gospod!
 Od nepoterpežljivosti, odreši
 ga (njo), o Gospod!
 Od prevelikih težav, odreši
 ga (njo), o Gospod!

Od prevelikega strahu pred
 smertjo,
 Od hude, nesrečne smerti,
 Od večnega terpljenja,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem križi in terpljenji,
 Po svoji smertni britkosti,
 Po svojih s. sedmih besedah
 na križi,
 Po svojih s. petih kerva-
 vih ranah,
 Po svoji smerti in pokop-
 panji,
 Po svojem častitljivem vsta-
 jenji,
 Po svojem čudnem vne-
 bohodu,
 Po milosti tolažnika s. Duha,
 Na den sodbe,
 Mi grešniki, **R.** prosimo te,
 usliši nas !

odreši ga (njo), o Gospod !

Da se tega (te) umirajo-
 čega usmiliš,
 Da mu vse grehe odpustiš,
 Da ga v svoji sv. milosti
 poterdiš,
 Da ga v smertnih težavah
 ne zapnstiš,
 Da nja dušo v nebeško
 kraljestvo vzemeš,
 Ti Sin božji,
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš i. t. d. Češena si
 Marija i. t. d.

prosimo tebe, usliši nas!

I. Molitev.

Priporočimo ti, o Gospod!
 dušo tvojega služabnika (-ce)
 J. in te prosimo, o Go-

spod Jezus Kristus, Izveličar sveta, da to dušo, za katero si po svoji milosti na zemljo prišel terpet in umret, vzemeš v naročje (krilo) svojih očk. Spoznaj, o Gospod! svojo stvar, ki je po tvoji podobi vstarjena. — Razveseli, o Gospod! njegovo dušo pred svojim obličjem, in kar ne spomeni nja starih pregreh. Ako je on ravno grešil, vender Boga Očeta, Sina in sv. Duha ni zatajil, temuč je terdno verval, imel vroče želje za božjo čast, in Boga, ki je vse vstvaril, verno častil in molil.

II. Molitev.

O Gospod! prosimo te, ne spomeni grehov njegove

mladosti, temuč po svoji veliki milosti se ogledaj na njega iz svojega veličastva. — Naj se mu odpro nebesa, naj se angelci ž njim veselijo.

Vzemi o Gospod! — svojega služabnika v svoje kraljestvo. — Naj ga sprejme sv. arhan-gel božji Mihael, kateri je zaslužil imeti vojvodstvo ne-beške vojske. — — Naj mu na proti pridejo ss. angeli božji, in ga perpeljejo v nebeško mesto Jeruzalem. — Naj ga sprejme sv. apostel Peter, kateremu so od Boga dani ključ nebeškega kraljestva. — Naj mu pomaga sv. apostel Pavel, ki je bil vreden biti posoda izvoljenja. — Naj prosi za njega sv. Janez, izvoljeni božji apostel, kateremu so bile

razodete nebeške skrivnosti. — Naj prosijo za njega vsi ss. apostelni, katerim je od Boga dana oblast zavezati, in razvezati. — Naj prosijo za njega vsi svetniki in izvoljeni božji, ki so za Kristusovo ime martre terpeli na tem svetu, da on, od tega telesa ločen, vreden postane priti v čast kraljestva nebeškega. To njemu dodeli naš Gospod Jezus Kristus, kateri z Očetom in s sv. Duhom živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Priporočanje duše.

Loči se, keršanska duša, iz tega sveta v imenu Boga Očeta vsegamogočnega, ki te je vstvaril; v imenu Jezusa Kristusa,

Sina živega Boga, ki je za te terpel; v imenu sv. Duha, ki te je posvetil; v imenu angelov in arhangelov; v imenu Tronov in Gospodstev, v imenu Poglavarstev in Oblasti, v imenu Kerubinov in Serafinov, v imenu očakov in prerokov, v imenu ss. apostelnov in evangelistov; v imenu ss. marternikov in spoznovavcev; v imenu ss. menihov in puščavnikov; v imenu ss. devic, vseh svetnikov in svetnic božjih bodi dones v miru tvoje mesto, in tvoje prebivališče v sv. Sionu. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

O milostljivi, dobrotljivi Bog, ki po velikosti svojega usmiljenja grehe spokornih izbrisuješ, in zadolženje doper-

nešenih grehov skuz zanašanje in odpuščanje odjemlješ; pogledaj milostljivo na tega svojega služabnika (-co) J. in njega dobrotljivo usliši, ki z zgrevanim srcem prosi za odpuščanje svojih grehov.

Ponovi, o dobrotljivi Oče! v njem vse, kar je oslavljenega in skuz sovražno moč oškodovanega. — Pridruži njega, kakor uda odrešenja, edinosti svoje sv. cerkve. —

Usmili se o Gospod! njegovega zdihovanja in solz; in dokler drugega zaupanja nima, kakor v tvojo milost, tako mu daj priti v skrivnost tvojega izveličanja. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Ljubeznjivi brat (sestra)! priporočim te vsegamogočnemu

Bogu, in izročim te tistemu, ki te je vstvaril, da, kedar boš dolg človeštva plačal, se spet poverneš k svojemu Stvarniku.

Jezus Kristus naj te odveže vseh grehov, in postavi na desnico med svoje izvoljene, naj da vživaš svojega Boga od obličja do obličja na večne čase. Amen.

Kedar se je duša ločila
od trupla

Pridite na pomoč svetniki božji! hitite na proti angeli Gospodovi! sprejmite njegovo dušo, in nesite jo pred obličje Narvišega. — Kristus, ki te je poklical, naj te vzeme v večno življenje, in angeli naj te peljejo v Abrahamovo naročje.

V. Daj mu, o Gospod, večni
mir in pokoj!

R. In večna luč naj mu sveti!
Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. Od vrat pekla,

R. Reši njegovo dušo, o Go-
spod!

V. Daj mu, o Gospod! večni
mir in pokoj,

R. In večna luč naj mu sveti!

V. Naj poviča v miru!

R. Amen.

V. Gospod, usliši našo molitvo!

R. In naše vpitje naj k tebi
pride!

M o l i m o .

Tebi, o Gospod! priporočimo
dušo tvojega služabnika (-ce)

J. katero si zdaj iz tega sveta poklical. Ona je zdaj v tvojih rokah, v rokah svojega Stvarnika, — Očeta in pravičnega Sodnika. Ker je ona temu svetu odmerla, naj od zdaj pri tebi živi. — Prizanesi ji po svojem neskončnem usmiljenji. Daj ji pri sodbi usmiljenje najti, in v miru večno prebivati. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Daj pa tudi nam gnado, dobrotljivi Oče! da se s pobožnim, bogaboječim življenjem k smerti vredno pripravljamo, enkrat srečno umerjemo, se v nebesih pri tebi, svojem Očetu, s tim svojim bratom (sestro) zopet vidimo, skupaj se veselimo, in tebe hvalimo in čestimo. To dodeli, Oče nebeški,

svojim otrokom srečno doseči, ki te ponižno prosimo, po Jezusu Kristusu Gospodu našem, kateri s tebo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod, daj mu večni mir in pokoj,

R. In večna luč naj mu sveti!

V. Naj počiva v miru.

R. Amen.

Slišal sim glas iz nebes, kateri mi je rekel: „Zapiši: Blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjejo! Od zdaj že, reče Duh, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredo za njimi.“ Skriv. razod. sv. Jan. 14, 13.

Index.

Ordo Confessionis infir.	3
— Communionis	10
— extremae Unctionis	15
— — separatim	30
Benedictio Apostolica	34
Commendatio animae	38

Gebethe für Kranke.

Vor der Beicht	47
Nach der Beicht	51
Zur heiligen Communion	53
Vitanei zum allerheiligsten Altarssakramente	60
Nach der heil. Communion	69
Vor der heil. letzten Oehlung	74
Vitanei zur Krankensalbung	78
Nach der heil. Salbung	88
Zum Beschlusse	91

Gebethe bei Sterbenden . . .	95
Litanei für Sterbende . . .	103
Nach dem Hinscheiden . . .	107

Molitve za bolnike.

Pred spovedjo . . .	117
Po spovedi . . .	120
Priprava za sv. obhajilo . . .	124
Litanije presv. reš. Tel. . .	133
Po sv. obhajilu . . .	144
Pred sv. posled. oljem . . .	152
— — — Litanije . . .	158
Po sv. posled. olju . . .	170
Sklep	173
Priprava za papežev že- gen	177
Molitve pri umirajočih . . .	182
Zadnje izročanje	186
Litanije pri umirajočih . . .	198
Priporočanje duše	205
Kedar se je duša ločila od trupla	208

1896

~~1896~~

